№ 132. ROK SIÓDMY. № 132.

Prenumerata Miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 8 rsr.
„ 6 miesięcy 4 „
„ 3 miesiące 2 „
„ 1 miesiąc — 67 k.
Za odnoszenie dopłaca
się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Zamiejscowa:
z odsyłką
pocztą:
Na rok . . 10 rsr.
„ 6 miesięcy 5 „
„ 3 miesiące 2 „ 50 k.
„ 1 miesiąc — „ 84 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487 i w innych jej kantorach miejskich;—w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie**, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.—**Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane.*

Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

PRENUMERATA
NA
DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w III-m kwartale r. b. wychodzić będzie, według tego samego programu, w takich samych warunkach i w tym samym jak w II-m kwartale, formacie.

Prenumerata miejscowa pozostaje taż sama, a mianowicie:

w Warszawie bez rozsyłki:

na rok	**rs. 8** —
„ **6 miesięcy** . .	„ **4** —
„ **3 miesiące** . .	„ **2** —
„ **1 miesiąc** . .	„ — **k. 67**

Za przesyłkę do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata zamiejscowa przyjmuje się **jedynie w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich**, na ulicy Miodowej Nr. 487, roczna, półroczna, kwartalna i miesięczna:

Cena prenumeraty zamiejscowej:

na rok;	na pół roku;	na 3 miesiące;	na miesiąc.
10 rs.[1])	5 rs.[2])	rs. 2 k. 50[3])	k. 84[4])

PP. prenumeratorowie zamiejscowi, pragnący zaprenumerować **Dziennik**, raczą przysyłać pieniądze, za termin żądany, wprost do Dyrekcji **franco**, z wyraźnem wypisaniem adresu. Numera **Dziennika Warszawskiego** będą wysłane w **banderolach z adresem prenumeratora.**

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych, iż powinni **o ile można najwcześniej** dopełnić **przesyłki** pieniędzy, jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu **Dziennika.**

[1]) W tej cyfrze za ekspedycję 40 za przesyłkę pocztą 1 rsr. 60 kop.
[2]) W tej cyfrze za ekspedycję 20 za przesyłkę pocztą 80 kop.
[3]) W tej liczbie za ekspedycję 10 za przesyłkę pocztą 40 kop.
[4]) W tej cyfrze za ekspedycję $3^1/_2$ za przesyłkę pocztą $13^1/_2$ kop.

SPIS RZECZY.

Z polecenia JW. Namiestnika Królestwa Polskiego, podaje się do powszechnej wiadomości, że osoby, które życzyć sobie będą zanieść najpoddanniejsze prośby w czasie spodziewanego pobytu Jego Cesarskiej Mości w Warszawie, powinny z takowemi zgłaszać się do głównego gmachu pałacu Namiestnikowskiego, gdzie przyjmować będą wzmiankowane prośby oddzielnie upoważnione do tego osoby, codziennie od godziny 10-ej z rana do godziny 2-ej po południu.

Z powodu mającego się odbyć w niedzielę, 21 czerwca (3 lipca) r. b. podczas Najwyższego pobytu Jego Cesarskiej Mości w Warszawie, odsłonięcia pomnika dla zmarłego Jenerał - Feldmarszałka księcia Warszawskiego hr. Paszkiewicza Erywańskiego, od rana do ukończenia parady będzie wstrzymana jazda od Rozdroża w alei Ujazdowskiej, na Nowym Swiecie i na Krakowskiem-Przedmieściu do ulicy Senatorskiej. Warszawski oberpolicmajster podając to wcześnie do wiadomości publicznej, oznajmia, że wymienione ulice będą w swoim czasie zamknięte dla powozów, a w skutku tego, mający potrzebę komunikacji w tym kierunku, mogą przejeżdżać, albo górnemi ulicami, to jest Mokotowską, Bracką, Szpitalną, Mazowiecką i Wierzbową, albo też dolnemi, to jest Solcem, Topielą, Browarną, Furmańską i Mariensztadem. Przy tem jazda po ulicach bocznych wychodzących na Krakowskie Przedmieście, Nowy

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

RUPERT GODWIN

CZYLI

TAJEMNICE BANKIERA.

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 92—131).

Ten właśnie apartament kazano mu przygotować umyślnie dla artysty, który mimowoli westchnął porównywając to swoje nowe mieszkanie z ubogiem antresolem pod którego niskim sufitem siedziały w tej chwili pewnie dwie najdroższe mu na świecie istoty, matka i siostra!

Ljonel usiadłszy przy stoliku stojącym przy oknie, wziął mimowoli do rąk wielką tekę, umyślnie jakby tam położoną i od razu zaczął przeglądać znajdujące się w niej rysunki i szkice, które zapewne były dziełem owego oddalonego brata panny Godwin. Młodzieniec chciał już zaraz na wstępie do domu bankiera obznajmić się nieco z rodzajem zatrudnienia jakie go tu czekało, lecz wkrótce umysł jego zaczęły trwożyć obawy z powodu fałszywej pozycji w jakiej znajdował się on obecnie, tak względem Godwina wstępując do jego domu pod przybranem nazwiskiem jak względem matki, którą okłamał pierwszy raz w życiu. Na te i tak już przykre myśli, nagłe wspomnienie starego ogrodnika z twarzą obłąkaną, rzuciło cień ponury.

(d. c. n.)

ROZDZIAŁ XVIII.

Wioletta uczęszczała na próby do Cyrku z całą skrupulatnością nowicjuszki i zyskała sobie gorące pochwały dyrektora, Maltraversa, który zarówno zauważył jej pilność jak i obejście się szlachetne a pełne godności, tak różne od sposobu postępowania wszystkich jej koleżanek.

Wnętrze teatralnego gmachu było rzeczywiście jakimś światem nieznanym dla Wioletty, wychowanej w wiejskiej zaciszy wśród rodzinnego koła i wyborowego towarzystwa. Estera Vanberg i jej koleżanki bardzo źle obchodziły się z nowicjuszką. Dla brzydkiej i ordynarnej, byłyby względnemi, lecz rzeczywista piękność Wioletty i jej pełne przyzwoitości obejście, wzniecały zawiść powszechną. Robiono też wszystko aby pobyt jej w teatrze uczynić najprzykrzejszym.

Wszystkie te usiłowania pozostały bezowocnemi i nie dosięgły celu. Wioletta z natury już samej była tak dalece wyższą od swoich towarzyszek, że złośliwości ich, niezrozumiane prawie przez nią lub ocenione z uśmiechem politowania pełzły. Zresztą, młoda dziewica wiedziała że zarobek jaki jej przynosi ten stan nowy, wystarcza na skromne potrzeby ukochanej matki a nawet wprowadza pewien rodzaj dostatku do ich cichego kącika — ta wiadomość czyniła ją szczęśliwą względnie.

Nakoniec, sławny ów wieczór, przeznaczony na pierwsze przedstawienie nowego baletu, nadszedł— Wioletta była już doskonale przygotowana do spełnienia swojej małej lecz tak ważnej roli — kostjum jej był już gotów i trzeba przyznać, że nieszczędzono kosztów aby go uczynić istotnie wspaniałym!

Sama Wioletta, zwykle nie zajmująca się swoją pięknością, nie mogła bez podziwienia i lekkiego uczucia próżności patrzeć w lustro, gdy ubranej już całkiem, włożono srebrną koronę na fale złocistych włosów.

Skoro zupełnie już przystrojona zeszła na scenę, pan Maltravers znajdujący się tam, wyraził jej prawdziwe zachwycenie swoje — a umieściwszy ją w środku obrazu, na tronie otoczonym dekoracją olśniewającego przepychu, sam oddalił się.

Za kilka minut zasłona miała się podnieść a Wioletta znaleść się w obec tysiąca zwróconych na nią oczu.

Serce biednej dziewczyny gwałtownie biło, pomimo że rola jej była tak łatwa i tak mało wymagała trudu!

Z jednego boku świątyni, w którą Wioletta weszła jako królowa piękności, w pośrodku grupy młodych dziewcząt, udrapowanych i upozowanych stosownie, stała Estera Vanberg, która jeszcze przed podniesieniem zasłony wyrzekła poglądając z pogardą na Wiolettę:

— I toż to ma być piękność! Jeżeli pan Maltravers tak nazywa tę mizerną kreaturę, to nie winszuję mu wykwintnego gustu.

Podczas gdy Estera mówiła tak, ziejąca zazdrością, Wioletta zwróciła na nią wzrok spokojny i

Swiat i aleję Ujazdowską, nie zabrania się, jednak pod warunkiem, żeby nie przerzynać ostatnich.

Ukaz do Rządzącego Senatu.

W roku bieżącym upływa pięćdziesięcioletnie istnienie fabryk sukna, założonych przez szlachcica Wilhelma Zacherta, i od tego czasu zostających pod osobistym jego zarządem.

Na pamiątkę tego wypadku i dla wynagrodzenia zasług Zacherta, jak również dla zachęcenia i innych do tak chwalebnej, niezmordowanej działalności, Najmiłościwiej nadajemy szlachcicowi Wilhelmowi Zachertowi godność barona Naszego Cesarstwa.

Senat rządzący nie zaniedba wydać właściwego rozporządzenia co do sporządzenia dla Zacherta dyplomu na godność barona i przedstawienia go do Naszego podpisu.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej
Mości ręką napisano:
„ALEXANDER."

Jugenheim, 4 (16) czerwca 1870 r.

(*Gon. Urzęd.*)

Najjaśniejszy Pan, na przedstawienie jenerał-feldmarszałka namiestnika w Królestwie Polskiem i na skutek uchwały komitetu ministrów, Najmiłościwiej raczył, w Ems 27 maja (8 czerwca) 1870 r., udzielić nagrody, a mianowicie: spadłemu z etatu referendarzowi stanu zwiniętej rady stanu, zaliczonemu do banku polskiego, radcy stanu *Leśkiewiczowi* — order św. Anny klasy 2-ej z koroną; spadłemu z etatu referendarzowi stanu zwiniętej rady stanu, zaliczonemu do dyrekcji głównej towarzystwa kredytowego ziemskiego, radcy kolegjalnemu Józefowi *Sobockiemu* — order św. Stanisława klasy 2-ej; inspektorowi gimnazjum realnego warszawskiego, radcy stanu Adamowi *Barowi*—order św. Stanisława klasy 2-ej z koroną, — wszystkim trzem za ich prace około wydania zbiorów przepisów administracyjnych; prezesowi rady szczegółowej opiekuńczej szpitala św. Łazarza i członkowi rady głównej opiekuńczej zakładów dobroczynnych, radcy stanu *Wernerowi* — order św. Stanisława klasy 2-ej z koroną.

Zatwierdzenie w obowiązkach. — Najjaśniejszy Pan, na przedstawienie Jenerał - Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie Polskiem i na skutek napoddanniejszego raportu ministra spraw wewnętrznych, na dniu 27 maja (8 czerwca) Najwyżej zezwolić raczył na zatwierdzenie pełniącego obowiązki wice-gubernatora płockiego, radcy kolegjalnego *Pistolkorsa*, w tych obowiązkach.

Rozkaz do wojsk okręgu wojennego warszawskiego, z d. 10 czerwca. Podług zawiadomienia głównego sztabu, z d. 23 maja, ogłaszam wojskom, że 11 kwietnia r. b. Najłaskawiej udzielone zostały niżej wymienionym kapelanom okręgu wojennego warszawskiego, następujące nagrody: 39-go tomskiego pułku piechoty, Janowi *Wiszniewskiemu*—order św. Anny 3 klasy; 27-go witebskiego pułku piechoty, dziekanowi 7-ej dywizji piechoty, Piotrowi *Sofronskiemu* i dziekanowi przy sztabie wojsk okręgu wojennego warszawskiego, Grzegorzowi *Sokalskiemu*—krzyże napiersne; 5-go aleksandryjskiego pułku huzarów, Michałowi *Malinowskiemu*—skufja.

Rząd Gubernjalny Warszawski. — J. W. Hrabia Namiestnik w Królestwie Polskiem pod dniem 11 (23) maja 1870 r., raczył zatwierdzić następujące przepisy odnoszące się do przywozu mięsa na sprzedaż do miasta Warszawy. 1) Rozporządzenie J. W. Hrabiego Namiestnika z dnia 18 (30) listopada 1869 r. za Nr. 2401, zabraniające przywozu mięsa kolejami żelaznemi z gubernij Cesarstwa graniczących z krajem tutejszym i powiatów Królestwa Polskiego przyległych tymże guberniom, pozostawić nadal w swej mocy. 2) Dozwolić przywozu mięsa ze zwierząt bitych w zamiejskich szlachtuzach w takim tylko razie, jeżeli utrzymujący te szlachtuzy zobowiążą się urządzić je z zastosowaniem się do przepisów dotyczących takiego porządku i nadzoru weterynaryjnego, jakie są zaprowadzone w szlachtuzach miejskich. 3) Przywożone tak ze szlachtuzów zamiejskich, jako też i z innych miejscowości mięso na sprzedaż, ma być zaopatrzone w świadectwa Weterynarza lub Lekarza powiatu, że pochodzi ze zwierząt rewidowanych przed i po zabiciu ich. Podając o tem do wiadomości powszechnej Rząd Gubernjalny nadmienia, że w przedmiocie wprowadzenia w wykonanie tych przepisów począwszy od dnia 1-go lipca r. b. wydane zostały odpowiednie rozporządzenia.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z kantorem pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonym, w tygodniu upłynionym do dnia 14 (26) Czerwca roku bieżącego włącznie, wydała książeczek nowych 73, na które, tudzież na dawniejsze w 412 wnioskach, złożono rub. sr. 6,972 kop. 60. Na żądanie 128 uczestników (prócz procentu rub. sr. 51 kop. $37\frac{1}{2}$ należnego za rok bieżący od całkowitych odabiorów) wypłaciła rub. srebr. 8,453 kop. $46\frac{1}{2}$ i umorzyłksiążeczek 43; przeto uczestników 20,498, posiada kapitał rs. 762,896 kop. 21.

W rozkazach Warszawskiego Ober - Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono: Przy zwiedzaniu szlachtuzów na Rybakach i na Solcu, przez prezesa i niektórych członków Zarządu warszawskiego oddziału rosyjskiego towarzystwa opieki nad zwierzętami, pomiędzy innemi zauważano, że przy rzezi bydła znajduje się wiele dzieci, na których przy młodocianej ich wyobraźni, nader szkodliwie oddziaływać może przypatrywanie się krwawym scenom, usposobiając do obojętnego patrzenia na męczenie i śmierć żywych istot. Z tej uwagi po odpowiedniem zniesieniu się z prezydentem miasta Warszawy, ażeby nadzorcy i stróże szlachtuzów odtąd nie dozwalali dzieciom w ogóle wchodzić dla ciekawości, nietylko do szlachtuzów ale i w podwórza do nich należące, polecam komisarzom, w obrębie cyrkułów których znajdują się szlachtuzy, ściśle przestrzegać za pośrednictwem miejscowych uczątskowych, ażeby zakaz powyższy ściśle był dopilnowanym przez stróży w szlachtuzach. — Po nastąpieniu rozporządzenia wzbraniającego rzeźnikom wydymania cielęciny, baraniny i prosiąt, urząd starszych rzeźników, w przedstawieniu swojem do Magistratu, prosił o zamianę tego rozporządzenia, podając za przyczynę, że dla zdejmowania w ciepłej porze z zabitych cieląt i baranów bez żadnego uszkodzenia skóry, koniecznem jest wydymanie tych zwierząt, w przeciwnym bowiem razie, należałoby na tych skórach robić nacinania, w porze zaś zimowej zdjęcie skóry bez wydęcia, zupełnie jest niemożliwem i dla tego prosił o dozwolenie rzeźnikom wykonywać operację wydymania za pośrednictwem osobno w tym celu urządzonych mieszków. W celu należytego rozpoznania tego przedmiotu, Magistrat miasta Warszawy wyznaczył delegację, która po osobistem przekonaniu się, przyszła do tego rezultatu, że wydymanie cielęciny i baraniny, nie może być uważanem za konieczny warunek dobrego, bez nacinań zdjęcia z tych zwierząt skóry i nie znajduje żadnej ważnej przeszkody, w wykonaniu przez rzeźników rozporządzenia wzbraniającego wydymać cielęcinę, baraninę i prosięta. O czem komunikując policji wykonawczej, polecam komisarzom przestrzegać, ażeby wydymane mięso nigdzie nie było sprzedawane. — Strażnikowi policyjnemu cyrkułu Jerozolimskiego, Zakimowi, który dostrzegłszy na ulicy Królewskiej psa wściekłego, natychmiast zabił go, udzieliłem tytułem nagrody za energiczne postąpienie, rs. 1. O czem czynię wiadomem policji.

Warszawa, dnia 18 (30) Czerwca.

Dzienniki wiedeńskie pomijają milczeniem niepomyślny dla stronnictwa liberalnego rezultat wyborów z gmin wiejskich w Styrji, mogący zamącić radość w jego obozie, spowodowaną przez wybory w Niższej Austrji, a postępowały tak, jak się zdaje, dla tego, aby nie dopuścić zniechęcenia pośród wyborcami innych prowincij gdzie jeszcze nie odbyły się wybory, przytem w nadziei, że wybory z miast i izb handlowych w Styrji, zmienią korzystny dla klerykalnych rezultat wyborów z gmin wiejskich. Nadzieje te w części urzeczywistniły się, gdyż we wszystkich miastach Styrji, liberalni otrzymali stanowcze zwycięztwo i na sejmie tej prowincji będą równoważyli się z stronnictwem klerykalnem. W Morawji, przy wyborach z miast, okazał się odwrotny stosunek liberalnych do deklarantów w porównaniu z wyborami z gmin. W Karyntji wybory z gmin wiejskich wypadły także na korzyść liberalnych, tak, że w ogóle wiadomości ostatnie o rezultacie wyborów brzmią bardzo pomyślnie dla stronnictwa liberalnego, a szczególniej dla jego odcienia wiernego konstytucji.

W sferach rzymskich miał niby nastąpić zwrot w kwestji nieomylności papieża. Wiedeński korespondent *Karlsruher Ztng.* zapewniał, że do Wiednia nadeszły ważne doniesienia z Rzymu, stwierdzające, że w ostatniej chwili w sferach wpływowych nagle zaczęło się okazywać bardziej umiarkowane usposobienie. Jednocześnie *Patrie* donosiła, że arcybiskupi z Malines i Londynu, mgr. Dechamps i mgr. Manning, gorliwi obrońcy nieomylności, rozpoczęli z biskupem orleańskim mgrem Dupanloup i z kardynałem Rauscherem, przeciwnikami ogłoszenia tego dogmatu, układy, w celu nadania temu ostatniemu pojednawczej formuły. W tych doniesieniach, również i w zmiankowanej przez nas onegdaj trudności ukończenia teraz rozpraw szczegółowych, niektóre dzien-

---

przypatrywała się tej zaperzonej fizjonomji. Nagle zadrżała... albowiem w czarnych oczach żydówki spostrzegła teraz dopiero wyraz który zdawał się jej być tak dawno i dobrze znajomym...

Zanim jednakże mogła sobie zdać sprawę z tego nagłego wrażenia — podniesiono kurtynę i młoda dziewica została olśnioną widokiem sali, z której tysiące głów na nią patrzyło, oblanych jarzącem światłem.

Grzmotem oklasków powitano świetny ten obraz zakończający balet. W istocie też dekoracje i maszynerje do niego użyte, jak również kostjumy i zręczny rozkład grup, uczyniły go arcydziełem gustu.

Przez jakiś czas po podniesieniu kurtyny, Wioletta widziała przed sobą tylko masę świateł i twarzy, pomięszanych razem—powoli jednak wszystko stawało się wyraźniejszem i mogła rozpoznać każdą twarz oddzielnie.

Widziała mnóstwo strojnych kobiet i mężczyzn z miną arystokratyczną; dostrzegła setki lorynetek skierowanych na nią—widziała wreszcie, jak dzieci uszczęśliwione widokiem obrazu, klaskały w swoje małe pulchne rączki.

Poźniej, przejrzawszy wszystkie już miejsca w sali, wzrok jej padł w orkiestrę i... mimowolny dreszcz przebiegł po całem jej ciele a nagłe wzruszenie mgłą przysłoniło oczy.

Albowiem w kącie orkiestry, samotny prawie siedział młody człowiek zamyślony z wzrokiem patrzącym przed siebie bezmyślnie. Tym człowiekiem był Jerzy Stanmore, malarz.

Serce Wioletty zaczęło bić gwałtownie, skoro poznała ukochanego młodzieńca.

Lecz przypomniawszy sobie w tejże chwili że wszystkich oczy zwrócone są na nią, uczyniła nadludzkie wysilenie i opanowała wzruszenie miotające nią całą.

Jednakże wielkie, czarne oczy Jerzego, utkwione w przestrzeni, błądziły bezmyślnie. Wioletta widząc obecnie wyraz tych oczu, doznała tegoż samego wrażenia jakie ją ogarnęło przy spotkaniu spojrzeń Estery Vanberg.

Było też istotnie ogromne podobieństwo w wyrazie oczu tych objga istot, tak odmiennie dla niej usposobionych, tak różnie cenionych przez nią!

Lecz że podobieństwo nie tylko oczu lecz i całych twarzy zdarza się w życiu pomiędzy osobami zupełnie obcemi sobie, przeto Wioletta nie długo się niem zajmowała—głównie albowiem opanowała ją myśl że lada chwila Jerzy dostrzeże ją i pozna tak jak ona jego poznała.

Biedna nieświadoma, nie zastanowiła się nad tem że Jerzy ubrany był jak zwykle prawie, — więc do poznania łatwy, gdy tymczasem ona w kostjumie tak nadzwyczajnym, w stroju głowy tak olśniewającym i wśród takiego otoczenia, mogła się wydać wcale inną istotą zwłaszcza takiemu kto nie wiedział o nowych jej obowiązkach.

Jednakże wkrótce wzrok młodego malarza spoczął na niej istotnie — Wioletta dostrzegła że i on także zadrżał, wytężył na nią oczy pełne żywego zajęcia — nie miał jednakże lornetki którаby mu rysy jej twarzy zbliżyć i rozjaśnić mogła.

— Oh! poznał mnie niezawodnie! pomyślała naiwna dziewczyna. Idzie o to, co teraz uczyni? Czy widok mój w tem miejscu oburzy jego dumę... a może też pierwej już wieść o smutnej zmianie naszego położenia odstręczyła go odemnie?

Myśląc tak, Wioletta pewną była jednakże w głębi serca wierności swego kochanka. Wierzyła iż skoro tylko ją poznał, wyjdzie natychmiast z sali i postara się zobaczyć z nią za kulisami lub przyśle wiadomość do garderoby.

Wszelako przypuszczenia te nie sprawdziły się wcale. Jerzy pozostał spokojnie na zajmowanem miejscu, z utkwionym w nią wzrokiem, aż do spadnięcia kurtyny.

I wtedy jednak Wioletta usprawiedliwiła kochanka tem przypuszczeniem iż nie chciał on zapewne sprawiać dystrakcji innym widzom wychodząc przed zakończeniem sztuki. Zbiegła przeto czemprędzej ze sceny udając się do garderoby, gdzie ubierała się poprzednio w towarzystwie Estery Vanberg i sześciu innych jej towarzyszek. Tam z gorączkowym pośpiechem zrzuciła z siebie kostjum świetny i ubierała się szybko w swoje zwyczajne suknie, oczekując co chwila jakiegoś posłańca z listem lub ustnem zleceniem. Lecz oczekiwała napróżno.

(*d. c. n.*)

niki upatrywały wskazówki odroczenia ogłoszenia dogmatu nieomylności papieża, ale znając uporczywość kurji rzymskiej, można sądzić także, iż wszystkie te wskazówki ukażą się złudnemi. Tymczasem z Rzymu donoszono, że pobyt tamteszy dla wielu biskupów, z powodu nużących rozpraw i upałów stał się nader uciążliwym; jedni z nich nie mogą bywać na posiedzeniach z powodu choroby, inni opuścili Rzym nie czekając na wczorajszą uroczystość Piotra i Pawła, tak, że obecnie liczba radzących na soborze zmniejszyła się o 200 i codzień bardziej się zmniejsza, a dla ukończenia szczegółowych rozpraw nad dogmatem nieomylności, rachując podług liczby zapisanych do głosu mówców, potrzebaby jeszcze 3 do 4 tygodni. Według dzisiejszego naszego telegramu, uchwalenie nieomylności papieża miała nastąpić onegdaj, a ogłoszenie wczoraj.—Podobno Pius IX ma zamiar wyznaczyć sobie następcę, coby było wyraźnem wkroczeniem w atrybucje kolegjum kardynałów.

Nota p. Olliviera w sprawie soboru, której tekst podała *Allg. Augsb. Z.*, nie zawiera w sobie żadnych groźb w przedmiocie zniesienia konkordatu we Francji i odwołania wojsk francuzkich z państwa kościelnego, ale jawnie staje po stronie opozycji biskupów francuzkich.—Stosownie do życzenia p. Ollivier, komisja petycij oświadczyła się za prostem przejściem do porządku dziennego, co do prośby książąt Orleańskich o upoważnienie ich do powrotu do kraju. Dzienniki angielskie tymczasem przemawiają silnie na korzyść żądania tych książąt.

Zdaje się, iż królowa Izabella teraz naprawdę podpisała abdykację, gdyż i z Rzymu donoszą, że zawiadomiła o tem papieża, prosząc o błogosławieństwo dla swego syna Alfonsa księcia Asturji, reprezentowanej przez niego sprawy i dla całej Hiszpanji. — Karliści mocno są zadowolnieni, z powodu iż księżna Madrytu, małżonka pretendenta Don Carlosa powiła syna, gdyż to powiększa ich nadzieje, zapewnie nieuzasadnione, osadzenia na tronie swego kandydata, w dynastji którego jużby zapewniona była dziedziczność.

Śmierć lorda Clarendona spowodowała potrzebę obsadzenia wakującej po nim posady ministra spraw zagranicznych. W Londynie krążyły pogłoski, że następcą jego będzie lord Granville, po którym zaś posadę objęmie sekretarz naczelny do spraw irlandzkich, p. Fortescue.

Grecja stara się o zawarcie konwencji z Turcją w celu wzajemnej pomocy do wytępienia rozbójnictwa, podobnej do konwencji zawartej pomiędzy królestwem włoskiem a państwem kościelnem i upoważniła już swego reprezentanta w Konstantynopolu Photiades-beja do prowadzenia w tym przedmiocie układów.

Nowy prezydent rzeczypospo-itej Venezuela, jenerał Guzman, chcąc się pomścić na Holandji, za to iż został wydalony z jej osady Curaçao, podczas swego wygnania, pod pozorem blokady portow konfiskował statki holenderskie, i po napróżnych protestacjach ze strony wszystkich reprezentantów mocarstw europejskich, zerwał w ubliżający sposób stosunki z reprezentantem Holandji, p. Rolandus, a nawet po zażądaniu przez tego ostatniego paszportów, zatrzymał go w drodze i dopiero na energiczne wystąpienie wszystkich reprezentantów mocarstw, pozwolił mu odjechać. Rząd holenderski wysłał do Venezueli fregatę żądając zadośćuczynienia.

W Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej rozpoczął się proces z powodu napaści fenienów na Kanadę, przeciw jenerałowi Star i jego towarzyszom, oskarżonym o pogwałcenie praw neutralności. — Skoro kongres waszyngtoński ostatecznie odmówił ratyfikacji traktatowi kupna wyspy św. Tomasza od Danji, gubernator tej wyspy oznajmił mieszkańcom, iż wracają pod opiekę tego ostatniego państwa.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, *28 (16) czerwca.* **Projekt do prawa o mianowaniu merów został przyjęty.—Na interpelację ministra wojny odpowiedział, że klasa poborowa żołnierzy z 1863 r. już jest całowicie uwolniona, z klasy zaś 1864 r. uwolniono 61,000 ludzi, a obecny skład armji pod sztandarami jest mniejszy niż w roku 1869.**

Rzym, *28 (16) czerwca.* **Pogłoski o odroczeniu głosowania nad nieomylnością są bezzasadne; prawdopodobnie dziś nastąpi uchwała, a jutro jej ogłoszenie.**

Florencja, *29 (17) czerwca.* **Wice król Egiptu na nalegające rady z Paryża, udaje się bezzwłocznie do Konstantynopola w towarzystwie księcia następcy tronu, który już został odwołany.**

(Correspondenz Bureau).

wiadomości telegraficzne.

* *Weimar, 15 (27) czerwca.* Najjaśniejszy Pan, wyjechawszy wczoraj o godzinie 11-ej z rana ze Sztutgardu, raczył zatrzymać się na obiad w pałacu wielkoksiążęcym w Darmsztadzie i przybyć pomyślnie do Weimaru o godzinie 11-ej wieczorem. *(Goniec Urzęd.)*

* *Wiedeń, 25 (13) czerwca.* W sferach dobrze poinformowanych zapewniają, że całkiem bezzasadną jest wiadomość, jakoby cesarz Napoleon zamierzał zwiedzić tego lata zakład kąpielowy Levico w Tyrolu południowym, i jakoby miał przy tej sposobności widzieć się z cesarzem austrjackim. *(Wolffs T. B.)*

* *Wiedeń, 27 (15) czerwca.* O rezultacie wyborów do sejmów otrzymano następujące wiadomości: W okręgach miejskich w Morawji wybrano 28 stronników konstytucji i 6 deklarantów. Gminy wiejskie w Krainie wybrały samych tylko kandydatów stronnictwa narodowego. Gminy wiejskie w Karyntji wybrały 10 deputowanych liberalnych i 2 klerykalnych. W siedmiu okręgach wiejskich w wyższej Austrji wybrano: 6 włościan, 1 ekonoma i 2 księży. Miasta i miasteczka styryjskie wybrały do sejmu samych tylko deputowanych liberalnych. Dr. Kaiserfeld wybrany został po dwakroć. *(Tamże.)*

* *Linz, 28 (16) czerwca.* Przy wyborach do sejmu w gminach wiejskich w wyższej Austrji wybrano ogółem 18 klerykalnych i jednego deputowanego nieznanej barwy. *(Tamże.)*

* *Paryż, 27 (15) czerwca.* Komisja petycyjna postanowiła dziś zadośćuczynić żądaniu Ollivier'a i zaproponować w przedmiocie petycji książąt orleańskich przejście do prostego porządku dziennego. — W sferach dobrze poinformowanych zapewniają, że całkiem bezzasadną jest pogłoska, jakoby minister spraw wewnętrznych, Chevandier de Valdrôme, podał się do dymisji.—Księżna Madrytu powiła szczęśliwie dziś zrana w Vevey syna. *(Tamże.)*

* *Florencja, 25 (13) czerwca.* W sferach dobrze zawiadomionych zapewniają, że ministerstwo uczyni kwestję gabinetową z przyjęcia przez izbę konwencji zawartej z bankiem. — Pogłoski o mających nastąpić wkrótce zmianach w dyplomacji są całkiem bezzasadne.—Podług wiadomości otrzymanych tu z Aleksandrji, komisja roztrząsająca reformę sądownictwa w Egipcie, przyjęła projekt złożony z niektóremi zmianami. *(Tamże).*

* *Florencja, 25 (13) czerwca.* Przy sposobności uroczystego obchodu w Solferino, pułkownik Delahaye doręczył w imieniu cesarza Napoleona senatorowi Torelli, prezesowi towarzystwa Solferino, oznaki wielkiego krzyża legji honorowej, dodawszy, że cesarz chciał tym sposobem przyłączyć się do tej szlachetnej pamiątki. Pod dwoma nagrobkami wzniesionemi na wzgórzach Solferino i San-Martino umieszczone są kości 9-ciu blizko tysięcy wojowników. Przy tej uroczystości, która była świetną i bardzo wzruszającą, było obecnych wielu oficerów armij zagranicznych i członków poselstw. Dzienniki mówią z rozrzewnieniem o tym pamiętnym dniu. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Florencja, 26 (14) czerwca.* „Niepodległość włoska” powiada, że pogłoski rozszerzone w przedmiocie wynikłego pomiędzy marszałkiem Saldanha i p. Oldoini zajścia nie mają żadnego znaczenia politycznego. Dodaje ona, że zajście to nie potrafiłoby zaszkodzić wybornym i szczerym stosunkom istniejącym pomiędzy obiema panującemi rodzinami. Trudności jednak wywołane przez marszałka Saldanha w stosunkach jego z Włochami mogą być usunięte tylko za pomocą szczerych wyjaśnień i przytoczenia powodów, któreby usprawiedliwiły postępowanie marszałka względem reprezentanta włoskiego. Ponieważ wyjaśnienia te i powody nie mogły być dane z początkiem zajścia, nie można zatem słusznie przypuszczać, ażeby mogły być one zaraz dostarczone. Szczęściem, przykłady bardzo rzadkie podobnych wypadków na polu dyplomatycznem usprawiedliwiają w zupełności postawę biernej oględności, jakiej gabinet florencki zmuszony jest trzymać się obecnie względem tej sprawy.—Ten sam dziennik zaprzecza wszelkiej zasady pogłosce o blizkiem niby wystósowaniu noty anglowłoskiej do gabinetu ateńskiego. *(Tamże.)*

* *Werona, 24 (12) czerwca.* Poświęcenie kaplicy wzniesionej pod Solferino dla uczczenia pamięci poległych tam wojowników, odbyło się z takąż uroczystością, jak pod San-Martino. Książę Humbert wniósł toast na cześć armij włoskiej, francuzkiej i austrjackiej. Na uroczystości tej znajdowały się bardzo znaczne tłumy ludu. *(Wolffs T. B.)*

* *Rzym, 26 (14) czerwca.* Królowa Izabella zawiadomiła papieża o swej abdykacji na korzyść swego syna, księcia Asturji Alfonsa, przyczem uprasza ojca św. o udzielenie błogosławieństwa apostolskiego księciu pomienionemu, sprawie przez niego reprezentowanej i Hiszpanji. *(Tamże).*

* *Bruksela, 25 (13) czerwca. Echo du parlement* donosi, że król polecił hrabiemu Anethan utworzyć nowy gabinet. *(Tamże).*

* *Konstantynopol, 25 (13) czerwca.* Dziennik grecki *Neologos* ogłosił depeszę donoszącą o zamordowaniu jakoby księcia rumuńskiego. W skutek wyprowadzonego śledztwa depesza uznaną została za fałszywą. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Belgrad, 28 (16) czerwca.* Podług pism tutejszych, rząd postanowił przyjąć metr za podstawę dla systemu miar i wag; przygotowywa się w tym względzie projekt do prawa, który oddany zostanie pod uchwałę skupczyny. *(Wolffs T. B.)*

* *Londyn, 27 (15) czerwca.* W izbie lordów, minister kolonij hr. Granville miał mowę poświęconą pamięci zmarłego ministra spraw zagranicznych, lorda Clarendona; również lordowie Richmond, Cowley i Derby przemawiali o zmarłym w wyrazach pochlebnych.—W izbie gmin toczyły się w dalszym ciągu rozprawy komisyjne nad bilem o wychowaniu publicznem. *(Tamże).*

* *Londyn, 28 (16) czerwca.* W sferach dobrze zawiadomionych zapewniają, że hr. Granville ma być mianowany ministrem spraw zagranicznych, dotychczasowy zaś nadsekretarz do spraw irlandzkich, Fortescue, ma otrzymać stanowisko ministra kolonij. *(Tamże).*

* Jenerał-Feldmarszałek Namiestnik w Królestwie, wyjechał dziś rano na granicę koleją żelazną warszawsko-wiedeńską na spotkanie Najjaśniejszego Pana.

* Minister spraw wewnętrznych, jenerał-adjutant Timaszew i minister dróg komunikacji hrabia Bobryński, wczoraj przyjechali do Warszawy.

* (Pomnik dla księcia Warszawskiego). *Warsz. Dniew.* pisze: „Czytelnikom naszym w swoim czasie podaliśmy niektóre wiadomości o pomniku dla księcia Warszawskiego hrabiego Paszkiewicza Erywańskiego, który obecnie już jest skończony, a dla tego w obec rychłego jego odsłonięcia, postaramy się przedstawić historyczny bieg zbudowania pomnika i szczegółowy jego opis. Pierwsza myśl o postawieniu pomnika dla księcia Paszkiewicza, powstała jeszcze w 1856 r., wkrótce po jego śmierci. Po przedstawieniu Jej Najjaśniejszemu Panu, Jego Cesarska Mość rozkazał wprowadzić ją w wykonanie; w skutku tego jeszcze natenczas, z oddzielnego Najwyższego rozkazu, była wyasygnowana potrzebna na zbudowanie pomnika suma. Pierwiastkowy szkic pomnika był zrobiony

przez byłego dyrektora byłej szkoły sztuk pięknych w Warszawie, p. Wołkowa, a zaraz potem, d. 31-go maja 1857 r., była komisja rządowa spraw wewnętrznych zawarła kontrakt na postawienie pomnika dla księcia Paszkiewicza z profesorem Cesarskiej akademji sztuk pięknych Pimenowem, sławnym natenczas artystą. Kontraktem tym, p. Pimenow obowiązał się sam zrobić projekt pomnika, stosownie do wskazówek Najjaśniejszego Pana, który jeszcze w 1857 r. rozkazał dać następujący kształt pomnikowi: „Księcia Paszkiewicza przedstawić bez kasku, w mundurze feldmarszałkowskim; kask przy nogach; narzucić palto albo płaszcz; na piedestale zamieścić z jednego boku herb jenerał-feldmarszałka, z drugiej tytuł i wiek; z dwóch zaś pozostałych boków godniejsze uwagi epoki z jego życia wojennego.” Stosownie do tych wskazówek, utalentowany artysta p. Pimenow, zrobił prześliczny projekt pomnika, przysposobił doskonały rysunek zatwierdzony przez Najjaśniejszego Pana i następnie przystąpił do wykonania modelu; lecz w tym samym czasie, mocno zachorował i położył się w łóżko. Po ciężkiej i długiej chorobie umarł on w 1862 r. nie przystąpiwszy wcale do robót. Natenczas profesor rzeźby w Cesarskiej akademji sztuk pięknych, artysta von Bock, podał (12-go lipca 1865 roku) deklarację do Namiestnika w Królestwie, w której oświadczał, że pragnie przyjąć na siebie wykonanie pomnika dla księcia Paszkiewicza w Warszawie, z obowiązkiem dokonania robót według Najwyżej zatwierdzonego projektu profesora Pimenowa i za tę samą cenę. Na mocy tej deklaracji, kiedy profesor von Bock, zrobił według rysunku model pomnika i przedstawiał go namiestnikowi, zawarty został z nim kontrakt 11 (23) kwietnia 1866 r. na postawienie pomnika dla księcia Paszkiewicza z bronzu, z bronzowym piedestałem, a kupiec petersburgski, zarazem rzeźbiarz i budowniczy Ehrenberg, przyjął na siebie entreprysę zbudowania murowanego fundamentu, cokułu i stopni pod pomnik. Pomnik składa się z trzech części, dwóch piedestałów — granitowego i bronzowego i z posągu bronzowego. Pierwiastkowo zamierzano zrobić piedestał z marmuru, potem z granitu saskiego, nakoniec z miejscowego granitu w Królestwie Polskiem, lecz według rady i wskazania profesora von Bocka, uznano za właściwe użyć finlandzki, polerowany, ciemno-szary granit z Serdobolu, jako odznaczający się nadzwyczajną trwałością. Z Finlandji do St. Petersburga granit był przewieziony wodą a ztamtąd do Warszawy koleją żelazną. Posąg bronzowy odlany został w St. Petersburgu w zakładzie Nikolsa i Plinkego i ukończony w marcu r. b., a 8-go kwietnia oglądał go Najjaśniejszy Pan, przy czem Jego Cesarska Mość raczył rozkazać: *„ukończyć budowę pomnika dla księcia Paszkiewicza na czerwiec roku bieżącego”*, to jest na czas kiedy Jego Cesarska Mość raczy odwiedzić Warszawę. O takim rozkazie Jego Cesarskiej Mości, zaraz natenczas, 14 kwietnia, towarzysz prezesa Cesarskiej akademji sztuk pięknych, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Włodzimierz Aleksandrowicz oznajmił dla wiadomości i wykonania Namiestnikowi w Królestwie Jenerał-Feldmarszałkowi hrabiemu Bergowi.

Pomnik dla księcia Paszkiewicza będzie miał rozmiary, przyjęte w zatwierdzonym rysunku profesora Pimenowa, których ściśle trzymali się przy wykonaniu robót pp. von Bock i Ehrenberg. Rozmiary te są następujące: wysokość całego pomnika 17 arszynów 2 werszki (to jest 6 sążni bez 14 werszków); z tego przypada: na posąg bronzowy 6 arsz. 6 wersz. to jest 2½ razy wzrost zmarłego jenerał-feldmarszałka; na piedestał bronzowy — 6 arsz. 1 wersz. a na granitowy i cokuł z stopniami—4 arsz. 11 werszk. Długość najniższego stopnia wynosi 12 arsz. 6 werszk., w górnym stopniu 7 arsz. 5 wersz.; wyższa część granitowego cokułu bez ścięcia — 4 arsz. 11 werszk., a podstawa czyli najniższa część bronzowego piedestału 4 arsz. 9 werszk. Naokoło pomnika będzie zbudowany niewielki trotuar i latarnie gazowe.

Pozostaje nam jeszcze powiedzieć kilka słów o samem wykonaniu posągu bronzowego i o piedestale bronzowym. Kask przy nogach feldmarszałka został zastąpiony przez kapelusz. Na ramiona księciu narzucony jest płaszcz. Oprócz tego należy wspomnieć, że profesor Pimenow, stosownie do wyżej wspomnionej Najwyższej woli, zaprojektował w ozdobach piedestału poczynić pewne alegoryczne dodatki, a mianowicie: 1) Na boku, gdzie wyznaczony był herb księcia, dołączyć we fryzie piedestału dwie buławy feldmarszałkowskie, austrjacką i pruską, ponieważ książę Paszkiewicz był i feldmarszałkiem wojsk obydwóch tych państw. 2) Na boku piedestału, gdzie znajduje się tytuł i wiek feldmarszałka, przedstawić tablicę z napisem, który genjusz wojny kończy kreślić, podczas kiedy genjusz męztwa i stałości wraz ze sławą, podtrzymują tę tablicę. Tamże, w fryzie umiescić karabin i szpadę, jako emblemat dwóch stopni stanu wojskowego, oficera i żołnierza, które odbyły sławne wojny z feldmarszałkiem. Alegorja ta jednak nie została wykonana na pomniku, z powodu zupełnego braku miejsca na nim. 3) Na pozostałych dwóch bokach przedstawić wypadki z wojen księcia Paszkiewicza, a mianowicie zdobycie twierdzy Erywań i miasta Warszawy. Zrobiony w takim kształcie według rysunku p. Pimenowa, przez profesora von Bocka, model pomnika, był przedstawiony Najjaśniejszemu Panu, który raczył przyjąć projektowania profesora Pimenowa, z następującemi jednak zmianami: 1) żeby na jednym z boków przeznaczonych na wypadki z życia feldmarszałka, książę Paszkiewicz był przedstawiony w płaskorzeźbie, jako towarzyszący wjazdowi Jego Cesarskiej Wysokości Następcy Tronu Cesarzewicza, obecnie Panującego szczęśliwie Najjaśniejszego Pana z narzeczoną; przytem na płaskorzeźbie przy wjeździe do Warszawy uwydatniony był ks. Paszkiewicz w rzędzie z Wielkim Księciem Michałem Pawłowiczem; 2) żeby na przeciwległym boku piedestału były przedstawione następujące cztery wypadki z wojennego życia feldmarszałka: *a)* bitwa paryzka; *b)* wejście do Tawrysu; *c)* zdobycie Arzerumu, i *d)* wstąpienie do Warszawy; i 3) żeby nakoniec w samym posągu ręce były złożone zgodnie z portretem księcia Paszkiewicza, wykonanym przez malarza Krügera, a znajdującym się w galerji feldmarszałka.”

* (Próba). Onegdaj, 16 (28) czerwca, o godzinie 7-ej rano, jak donosi *Warsz. Dniewn.*, pomocnik głównodowodzącego wojskami, jenerał-adjutant baron Ramsay, odbył próbę parady jaka ma mieć miejsce w obecności Najjaśniejszego Pana, przy odsłonięciu pomnika dla księcia Warszawskiego hrabiego Paszkiewicza-Erywańskiego.

---

* (Podarek). *Warsz. Dniewn.* pisze: Dowódca dywizjonu kubańskich kozaków, podpułkownik Zankisow w tych dniach zaszczycony został przez Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Mikołaja Konstantynowicza podarkiem złotej tabakierki ozdobionej drogiemi kamieniami. Na tabakierce wyryty jest następujący napis: „Od Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Konstantynowicza na znak pamięci i wdzięczności.”

* (Wiadomości gospodarskie. — Handel zboża). Podług korespondencji z dnia 10 (22) czerwca r. b. z Nowej-Aleksandrji (powiat nowo-aleksandryjski, gubernja lubelska) do *Kur. Lub.*, urodzaje zbóż, szczególniej ozimin, w okolicach tamtejszych są bardzo piękne, i rokują znakomite plony, jeżeli tylko potrzebna w czasie zbiorów sprzyjać będzie pogoda. Trawy na łąkach z powodu trwającego zimna słaby mając wzrost, są rzadkie i małe; i przewidzieć należy, że zbiory siana w tym roku z pierwszych pokosów, będą znacznie mniejsze, jak w roku zeszłym. Zaznaczamy tu z przyjemnością, że gospodarstwa w okolicach powyższych prowadzone są z dokładnością nie pozostawiającą nic do życzenia, o czem przekonywa znakomita ilość dobrze utrzymanych inwentarzy, wszelkich narzędzi i sprzętów rolniczych, oraz staranna uprawa gruntów. W niektórych majętnościach ziemskich zaprowadzone są nawet zakłady przemysłowe z rolnictwem związek mające, jako to młyny parowe, nowe gorzelnie z nowymi ulepszonymi aparatami i t. p. Obecnie panuje tam niezwykły ruch nad Wisłą, dopełnia się bowiem ciągle ładunek zboża, który z powodu nizkiego stanu wody, uskutecznia się obecnie na krypy krakowskie, galarami zwane i na tratwy drzewne. Zakupione zboże w porze wiosennej, przybywa codziennie w znacznej ilości. Od początku zimy do obecnej chwili, znajdowało się około 200,000 korcy zboża w spichrzach tamtejszych.

* **(Kurjerek).** Pomimo, że do południa słotna a do wieczora chmurna, środa wczorajsza odznaczyła się jednak wielkiem na mieście ożywieniem. Ruch powozów po głównej arterji miasta panował ciągle, szczególniej też nad wieczorem, a ogród Doliny zaczernił się od mnogich zwolenników koncertów orkiestry Straussowskiej.

A propos... orkiestra ta, będzie najzupełniej Straussowską przez czas jakiś, albowiem przybyły onegdaj do Warszawy, sławny wiedeński Strauss, kompozytor tylu znanych i uwielbianych polek i walców, obejmie odjutra już, dyrekcję nad orkiestrą chorego brata i przez dni dziesięć a raczej przez dziesięć koncertów w Dolinie, kierować nią będzie, po czem wyjedzie do Baden-Baden, gdzie na dzień oznaczony oczekiwać go będą. Toż to dopiero nastanie ścisk w Dolinie, podczas tej nadzwyczajnej *dekady!* Każdy i każda, zapragną zobaczyć samego, tak głośnego kompozytora dyrygującego wykonaniem dzieł własnych, a powiadali nam wtajemniczeni, że na próbach które nowo przybyły dyrektor co rano teraz z orkiestrą odbywa, już zachwycali się oryginalnym jakby, sposobem egzekucji tych sławnych walców pod dyrekcją kompozytora.

— Pomimo że wczoraj w Dolinie tak wielka ilość zgromadziła się osób, pomimo że wszystkie miejsca spacerowe i wszystkie teatrzyki ogródkowe roiły się od tłumów publiczności, znalazło się jednak dosyć amatorów offenbachowskiej muzy na zapełnienie i wczoraj „Sinobrodego” podczas drugiego tej opery przedstawienia. Nie rozbierając ani głębiej, ani poważniej utworu, w którym ani głębi, ani powagi nie ma, powiemy jednak iż pomimo ogólnego w nim podobieństwa do dziada „Orfeusza” i cioci „Heleny”, pomimo że same tam libretto nie tak żwawo i mniej składnie jakoś, niż w tamtych operach bieży, jest przecież w „Sinobrodym” wiele miejsc napisanych z talentem pod muzykalnym względem: do takich zaliczamy arje Bulotty i Sinobrodego, w pierwszym akcie i w trzecim, oraz septet w trzecim, w którym bas łączy się z sześcioma mezzo sopranami. Do tego dołączyć trzeba kilka chórów i amfatyczny duet Sinobrodego i Bulot'y w akcie trzecim. Rozwiązanie osnowy Sinobrodego, pomimo tragicznego tytułu opery—jest arcy łagodne, choć nie arcy dowcipne może, gdyż pokazuje się że wszystkie żony tego legendowego potworu żyją, jak również wszyscy rywale króla Bobechc'a—co pozwoliło Offenbachowi zakończyć operę poszóstnem małżeństwem i tryumfalnym do ślubu pochodem. Dodać tu jeszcze winniśmy że tańce w tej operze, ułożone przez pana Callori, szczególniej też w akcie 4-ym, wyglądają malowniczo; że jednak żadna z główniejszych solistek, ani też żadna z trzech najznakomitszych koryfejek (pp. Buczyńska, Rycerkiewicz i Klugier) nie biorą w nich udziału, przeto się pełniły bez żywych oklasków, chociaż tańcząca tam panna Krieger zasługiwała na nie. — Trzeba przyznać występującym artystom wchodzącym do personelu tej nowej u nas offenbachowskiej opery, że wszyscy oni z wielką starannością wykonali swoje partje — Panna Kwiecińska, choć może za nizką nieco dla jej głosu, partję Buloty śpiewa dobrze i gra malowniczo, Filleborn cieniuje i pieści swoje arje ze smakiem i umiejętnością prawdziwego artysty, któremu, znać, że na inne wyższego polotu utwory, siły i talentu nie brak. A i pp. Kozieradzki i Prochazka są przewyborni w swoich rolach, choć żadnego zarzutu nie możemy uczynić ani panu Ziołkowskiemu ani p. Cieślewskiemu także. Lecz i p. Wojakowska, maleńką rolę znalezionej księżniczki, starannie wykonywa. Reassumując to sprawozdanie powiemy, że przedstawienie Sinobrodego (choć w nieosobliwym na polski język przekładzie, co mu szkodzi nieco) stanowi nowy dowód gorliwości dyrekcji, starającej się ustawicznie pomnażać repertuar wszelkich gałęzi sztuk, stosując się w ich wyborze do widocznie objawionego gustu publiczności tutejszej.

— Wczoraj, w lokalu klas rysunkowych w zabudowaniach okręgu naukowego warszawskiego, od godziny 1-ej do 4-ej z południa, wystawione były na widok publiczny roboty uczniów tych klas, składające się z rysunków linearnych, kredowych, z gipsów i żywych modeli, oraz kilkunastu obrazów olejnych, pomiędzy któremi szczególniej uwagę zwracały szkic głowy starca, roboty p. Zalewskiego, Chrystus na krzyżu roboty p. Kotarkiewicza i inne.

— Znany tu już z wystąpień na publicznych koncertach p. Seydemann, młody basista, uczeń p. Sterlinga, obdarzony istotnie potężnym i rozciągłym głosem, wyjechał za granicę dla dalszego doskonalenia się w swoim zawodzie—po drodze jednak, zamierza on wystąpić na koncercie w rodzinnem swojem mieście, Kaliszu.

— W instytucie wód mineralnych w ogrodzie Dückerta przy krasińskich, w tegorocznym sezonie pije wody przeszło tysiąc osób, podobnież jak w saskim. Widocznie kuracja mineralna wzmaga się u nas ciągle.

— W zeszłą sobotę, pisząc o mającym się spełnić nazajutrz popisie uczniów tutejszego instytutu (konserwatorjum) muzycznego, powiedzieliśmy, że niechcący podsłuchaliśmy, zapewne plotki, jakoby przeciwko popisowi temu a raczej a propos popisu przeciw samemu instytutowi, kluła się jakaś, z góry już ułożona polemika. Nie wiemy czy wydrukowany w poniedziałkowej *Gazecie Polskiej* artykuł ma być tego wyrazem—przynajmniej chcemy wątpić o tem. W każdym razie, artykuł ten jest niesprawiedliwą na instytut napaścią—bo najprzód wychodzi z zasady fałszywej, uważając tę instytucję za istniejącą od lat dziewięciu, i wymagając ztąd corocznie pewnej licz-

by kończących kurs sześcioletni elewów— gdy tymczasem wiadomo każdemu, że pierwszy sześcioletni okres istnienia instytutu skończył się w roku 1867 i że przez następne lat dwa, nowi uczniowie w nowo, jakby całkiem otworzonej szkole, kształcić się zaczęli. Dalej, twierdząc że na zeszłoniedzielnym popisie, nie było wcale dowodu, iż w instytucie uczą graćna wiolonczeli i komponować, szanowny sprawozdawca „zmyślił” albo raczej chyba wcale na popisie owym nie będąc, napisał o nim naprzód już powzięte zdanie, w przeciwnym bowiem razie słyszałby był duet na dwóch wiolonczelach, odegrany przez dwóch uczniów z klasy profesora Goebelt'a, pp. Moniuszkę i Bojnowskiego—a mógłby także, przy dobrej woli, pamiętać że instytut produkował niedawno i kompozytorów, jak Stolpego naprzykład, który dawał koncerta przed wyjazdem za granicę, złożone z samych tylko kompozycyj własnych i p. Noskowskiego, którego piękne utwory znalazły ogólne a życzliwe ocenienie. Po cóż więc stawiać takie zarzuty i tak widocznie okazywać swoją niechęć dla pożytecznej i przez ogół popieranej instytucji?

— Wracając do sprawozdania z dziejów wczorajszego wieczoru, musimy t zanotować fakt, iż obecnie, od czasu gdy pani Lukatzy wzmocniła swoją trupę sprowadzeniem z Wiednia kilku nowych indywiduów—pomiędzy któremi panna Eotvoes odznacza się świetnie—publiczność przywróciła widowiskom Alkazarowym zeszłoroczną swoją sympatję—i już całe jej tłumy zaczynają uczęszczać na tak bardzo wzmocnione przedstawienia. Zresztą, o tych nowych personelowych nabytkach Alkazaru, napiszemy później jeszcze.

— Królikowski rozpoczął szereg swoich gościnnych debiutów w Krakowie wystąpieniem w roli Franciszka Moora. Salę przepełniła publiczność pełna zapału dla talentu naszego artysty. Wiadomo już że pani Modrzejewska zbiera teraz laury i floreny we Lwowie.

— Do Ciechocinka, na tegoroczny sezon, zjechała trupa p. Carmantrand.

— Znana tu artystka p. Benati, występowała na koncertach w Londynie z wielkiem powodzeniem, obecnie zaś udaje się do Normandji i Bretanji, gdzie dawniej już zyskała sobie powszechną sympatję.

— Pomiędzy licznemi miejscami spacerowo-gastronomiczemi, za miastem leżącemi, nowo otworzony za belwederską rogatką „Marcelin” coraz większem cieszy się powodzeniem. Nietylko w każde święto, lecz w każdy prawie dzień pogodny przybywa tam mnóstwo gości pragnących korzystać z płodów kuchni, ogrodu i obory miejscowej, a potem ze spaceru, po sąsiednim, sielcowskim lasku.

— W dniu zaonegdajszym, w cyrkule Sobornym, w domu pod Nr. 494*a*, od rozżarzonych węgli wyrzuconych do śmietnika, przez Barbarę Bruszewską służącą, zapaliły się śmiecie, które natychmiast przez miejscowego stróża ugaszono. Wspomniona służąca za nieostrożność, powołaną została do odpowiedzialności.

— W cyrkule Pragskim, Józef Trzciński, powożący omnibusem, najechał na przechodzącego Jankla Szwarczalzą, zadziwszy mu znaczną ranę w nodze prawej. Szwarczalz odesłany do szpitala pragskiego, a stangret przyaresztowany.

— W cyrkule Sobornym, Marjanna Trawińska wyrobnica, wypadkowo potrąconą będąc przez pisarza Aleksopolskiego pułku piechoty Bańszczykowa, jadącego konno, upadła i przejeżdżającym w tymże czasie omnibusem Nr. 9, została najechaną, skutkiem czego, uległa nieszkodliwemu stłuczeniu obu nóg. Trawińska po udzieleniu pomocy lekarskiej, odesłana do szpitala Dzieciątka Jezus.

— W tymże cyrkule, na ulicy Što-Jerskiej, dostrzeżono psa wściekłego, który natychmiast przez strażnika policyjnego zabity i przez uprzątaczy zabrany został.

* (P o g o d a). Dzień wczorajszy do południa był dżdżysty, a po południu wypogodziło się, chociaż ciągle było chłodno; dziś z rana było pogodnie i termometr wskazywał 11 stopni ciepła, ale pogoda była niepewna, bo barometr stał nieporuszony.—W *poniedziałek*, 15 (27) czerwca było: u nas w Warszawie + 8,8°, w St.-Petersburgu + 16°, w Moskwie + 13,6°, w Kijowie + 8,8°, w Odesie + 14,4°; w *niedzielę*, 14 (26) czerwca: u nas: + 9,6°, w St.-Petersburgu + 16,4°, w Moskwie + 13,6°, w Kijowie + 17,6°, w Odesie + 17,6°, w Stawropolu + 10,4°, w Sewastopolu + 19,2°, w Konstantynopolu + 16,8°, w Paryżu + 11,2°, w Rzymie + 16,8°, w Civita-Vecchia + 18,4°; w *sobotę*, 13 (25) czerwca: w Poti + 12,8°, w Paryżu + 11,2°, w Rzymie + 19,2°, w Civita-Vecchia + 20°.

* (Z w i e d z e n i e p o r t u). *Kronszt. Wiest.* donosi, że 10 (22) czerwca, ambasador nadzwyczajny cesarza francuzów, jenerał Fleury, z rodziną swoją i z księżną d'Isme, poseł austro-węgierski, hrabia Chotek, z małżonką i synem, ajent wojskowy francuzki, hrabia Mirebelle, z małżonką, radca poselstwa austrjackiego, książę Wrede, oraz wiele innych osób ciała dyplomatycznego, zwiedzili kronsztadzkie przystanie, oraz zatokę i port.

* (O t w a r c i e s ą d ó w). *Mosk. Wied.* podają pogłoskę, że 15 (27) czerwca miał udać się do Kazania senator Percow, z całym składem sądowym. Podług wszelkiego prawdopodobieństwa, izba sądowa i sądy okręgowe kazańskiego okręgu sądowego otwarte zostaną 1 (13) sierpnia. Listy asesorów przysięgłych zostały już ułożone na początku roku. Pieniądze na pierwsze urządzenie i przysposobienie budynków dla lokalów sądowych zostały już, jak wiadomo, wyasygnowane.

* (M u z e u m r u s k i e). *Wecz. Gaz.* donosi, że w muzeum ruskiem, urządzonem przy wystawie wszechrosyjskiej, znajduje się na jednym ze stołów album ogromnego formatu, w oprawie wspaniałej, złożone z listów własnoręcznych rozmaitych znakomitości, ruskich i zagranicznych. Album to, które publiczność może przeglądać, należy do hrabiego W. A. Sołłohuba.

* (F a b r y k a c j a r e l s ó w). *S. Pet. Wied.* piszą, że w sobotę, 13 (25) czerwca, miało być ukończone walcowanie czwartego miljona pudów relsów w fabryce relsowej i mechanicznej p. Putiłowa, na drodze Narwskiej, na 8 ej wiorście. Po obejrzeniu miejscowości, ma być dokonany pomiar głębokości wody koło projektowanej na brzegu morza naprzeciw fabryki stacji drogi żelaznej „Spółki Putiłowa.”

* (S z k o ł y e l e m e n t a r n e). *Litow. Eparchialnyja Wiedomosti* ogłosiły sprawozdanie o szkołach cerkiewno-elementarnych przy cerkwiach diecezji litewskiej za pierwszą połowę 1870 roku. Ze sprawozdania tego okazuje się, że w gubernjach wileńskiej, grodzieńskiej i kowieńskiej jest 105 szkół cerkiewno-elementarnych i dwie szkoły brackie; liczba uczących się w nich wynosi 3,266 chłopców i 164 dziewcząt.

KORESPONDENCJE DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 22 czerwca.

Od dziesięciu już lat badana jest kwestja przeprowadzenia tunelu przez Alpy szwajcarskie, przyczem porównywano pomiędzy sobą trzy kierunki proponowane: przez Splungen, przez Luckmanier i przez górę św. Gotarda. Od czterech już lat ten ostatni kierunek zyskał na swą stronę wszystkie głosy, i ośm miesięcy temu podpisany został protokół z 15 października 1869 roku pomiędzy Szwajcarją, Włochami, Prusami i wielkiem księstwem badeńskiem, który to protokół nie dawał dotąd we Francji żadnego powodu do protestu. Lecz oto naraz, nie wiadomo dla czego, jeden z deputowanych uznał za stosowne upatrywać w tem niebezpieczeństwo polityczne i stawia ministerstwu pytanie. Książę de Grammont namyśla się przez tydzień przeszło przed udzieleniem odpowiedzi. Prasa widzi już widmo wojny, pogwałcenie neutralności Szwajcarji, bratanie się przez Alpy armji pruskiej z armją włoską. Każdy wyobraża sobie, że nad głowami francuzów zawisł w kształcie *tunelu* miecz Demoklesa... Lecz wszczynają się rozprawy, i cała ta fantasmagorja obraca się w niwecz. Książę de Grammont uspokaja izbę. P. Dalloz stawia żądanie, ażeby zaforsowano 60 miljonów franków towarzystwu budowy drogi żelaznej przez Simplon. P. Juljusz Ferry przywodzi na pamięć Sadowę, za co wezwany on zostaje do porządku za pomocą wrzawy i protestacji, tak jak gdyby większość izby wygrała bitwę pod Koeniggrätz! Książę de Grammont nazywa szwajcarów „walecznemi dziećmi Helwecji” i okazuje zupełną ufność, tak samo jak to czynił p. Rouher na ośm dni przed bitwą pod Sadową, i wierzy w neutralność Szwajcarji. A tymczasem oddawna już nikt temu nie wierzy. Prawdziwe zwycięztwo odniósł minister wojny, jenerał Leboeuf. Powiedział on otwarcie, że linja przez górę św. Gotarda naruszy warunki strategiczne równowagi europejskiej. Zastanawiał się on bezwątpienia nad tem, co by się było stało z Francją, gdyby była istniała kolej żelazna przez górę św. Gotarda wówczas, gdy Suworow pobił Lecourbe'a i posuwał się marszem forsownym przeciw Massenie. Jenerał Leboeuf oświadczył, że ze względu na nową artylerję, 1,500 metrów stanowi obecnie nie więcej, jak tylko dystans dla strzału z pistoletu. Dał on zapewnienie, że tunel przez górę św. Gotarda będzie fraszką, i że armja nieprzyjacielska, któraby usiłowała wkroczyć tamtędy, znalazłaby przed sobą ten znakomity trójkąt, którego szczytem jest Langres, i który ma oparcie w Befort i Besançon, i że taka armja miałaby się z pyszna. Dały się słyszeć okrzyki: Bardzo dobrze! Lecz należy zrobić wpierw doświadczenie.

Panuje tu tak wielka posucha, jakiej nie widzieliśmy oddawna. Studnie wysychają, woda jest sprzedawana, trawa nie rośnie nawet pod cieniem drzew; znaleziono zwierzynę, która padła z głodu i pragnienia w lesie St. Germain, gdzie musiano urządzić wodozbiór w Marly, ażeby bażanty miały co pić. Targi przepełnione są bydłem, którego nikt nie kupuje, albowiem nikt nie jest w stanie wyżywić takowego. W kilku departamentach środkowych, rolnicy zrozpaczeni porzucają swe bydło na wielkiej drodze, tak samo jak w roku 1848 obywatele Paryża powypuszczali na ulice swe konie ze stajen. Głód zbliża się z całą swą zgrozą. Wszystko drożeje: ceny zboża poskoczyły o 25%, ceny jarzyn są nieprzystępne, owies i siano podrożały o 400%, i pomimo, że każdy pozbywa się bydła za darmo, ceny mięsa poskoczyły.

Cesarz Napoleon i cały jego dwór udali się do St. Cloud. Niektóre dzienniki donoszą, że monarcha jest chory. Wiadomość ta jest błędna, albowiem wczoraj jeszcze widzieliśmy cesarza przechadzającego się w ciągu przeszło godziny w ogrodzie dworskim w Tuilerjach. *X.*

Gdańsk, 25 czerwca.

Pogoda we dnie piękna i ciepła, nocą często deszcz. Wiatr południowo-zachodni.

W Anglji targi zbożowe były w tym tygodniu znów bardzo spokojne i tranzakcje ograniczone. Pomimo małych dowozów krajowych i zagranicznych zeszłotygodniowe ceny pszenicy tylko z trudnością się utrzymały, a na niektórych placach notowano w ostatnich dniach małe nawet zniżenie. Pomyślniejsza pogoda, dość zadowalniający stan ozimin a głównie osłabienie pokupu we Francji, zdają się być główne przyczyny tej momentalnej bezczynności. Jęczmień bez zmiany. Groch o 1 szyling na kwarterze droższy.

We Francji ceny pszenicy i mąki ulegały w tym tygodniu silnym fluktuacjom. Na licznych targach notowano w niektórych dniach 1 do 2 franków zniżenia na 120 kilogramów, a już nazajutrz ceny znów o 70 centimów do 1 fr. się podniosły. W ogóle jednakże tranzakcje o wiele spokojniejsze jak w zeszłym tygodniu, bo dowozy krajowe znacznie się zwiększyły, chęć do sprzedania jest ogólna, a dla braku wody pokup przeciwnie jest mały. Obawa co do rezultatu przyszłego żniwa, pomimo niedostatecznych deszczów także znacznie się zmniejszyła. Żyto nieco droższe, również owies.

Na naszym placu ceny stosowały się prawie wyłącznie do fluktuacij cen francuzkich, to słabły, to się wzmacniały żeby znów osłabnąć, tak że dziś wszystkie gatunki pszenicy są przynajmniej o 2 talary na 2,000 funtów tańsze jak zeszłego tygodnia, a przytem sprzedaż po większej części trudna. Ceny żyta także się chwiały i były przecięciowo niższe jak w zeszłym tygodniu. Jęczmień prawie bez zmiany. Groch dobry ma odbyt. Sprzedano w tym tygodniu pszenicy centnarów 70,000 czyli ton 3,500, żyta centnarów 30,000 czyli ton 1,500, grochu centnarów 8,000 czyli ton 400.

Płacono za korzec wagi polskiej pszenicy wysoko-pstrej funtów 235 — 243 od złp. 52 gr. 24 do złp. 53 gr. 28; pszenicy jasno-pstrej funt. 231 — 243 od złp. 50 gr. 22 do złp. 52 gr. 26; pszenicy ordynaryjnej funt. 230 — 237 od złp. 49 gr. 9 do złp. 51 gr. 9; żyta funt. 226 — 235 od złp. 32 gr. 25 do złp. 34 gr. 26; jęczmienia czterorzędnego funt. 199 — 207 od złp. 26 do złp. 27 gr. 1; jęczmienia dwurzędnego funt. 207 — 220 od złp. 26 gr. 2 do złp. 28 gr. 2; grochu od złp. 34 gr. 10 do złp. 36 gr. 3.

Kursa zamian: Amsterdam $143^3/_4$. Hamburg $151^3/_4$. Londyn $6.22^3/_4$. Paryż $80^1/_3$. Warszawa $77^3/_4$.

Aleksander Makowski i Sp.

Austrja.

* (W y b o r y d o s e j m ó w). Pomyślny dla klerykalnych rezultat wyborów do sejmu styryjskiego, który zdolny jest osłabić nieco tryumf odniesiony przez stronnictwo liberalne na wyborach do sejmu niższo-austrjackiego, nie jest wcale wspominany przez pisma wiedeńskie. Te ostatnie nie chcą widocznie wpłynąć na upadek ducha w innych prowincjach i żywią jeszcze nadzieję, że ten rezultat wyborów w gminach wiejskich w Styrji, zmodyfikowany zostanie na skutek wyborów z miast i z kurji większych właścicieli dóbr. (*Nordd. A. Z.*)

* (B ó j k a). Mieszkańcy części miasta Budy, noszącej nazwę Landstrasse, zatrwożeni zostali 19 czerwca prawdziwą bitwą, która zaszła na ulicy pomiędzy żołnierzami z pułku piechoty Alemann. Znaczna liczba rannych pozostała na placu bójki, i silne patrole, które posłano tam, zdołały z trudnością położyć koniec walce. (*Jour. de St. Pet.*)

* (Z g r o m a d z e n i e w y b o r c z e). Podług wiadomości z Ołomuńca, z daty 20-go czerwca, na zgromadzeniu wyborczem tego miasta, odbytem poprze-

dniego dnia, ksiądz Kozenn miał mowę piorunującą przeciw nieomylności papieża. „Wszystkie państwa polityczne—powiedział on między innemi—stały się potężnemi i kwitnącemi, odkąd oderwały się od Rzymu.” (*Jour. de St. Pet.*)

* (Stronnictwo Smolki). Gazeta lwowska *Słowo* pisze: Ruchem wyborczym we Lwowie zawładnęło obecnie całkiem stronnictwo demokratyczne Dra Smolki. Stronnictwo to, które zwołało było poprzednio zgromadzenie ludowe do ratusza, uorganizowało wielki komitet przedwyborczy złożony ze 150 członków, w liczbie których znajduje się kilku rusinów; kilka zaś dni temu komitet ten wybrał ze swego łona komisję złożoną z 15 członków, którzy są wszyscy polakami ze stronnictwa demokratycznego. Komisja ta usiłuje zapewnić wybór na deputowanych doktorów Smolki, Czemeryńskiego i Widmana, t. j. przewódców klubu demokratycznego; na czwartego zaś kandydata zamierza ona zaproponować którego z żydów, pod warunkiem atoli, że żydzi dadzą przyrzeczenie głosowania na korzyść trzech wyż wymienionych demokratów; w przeciwnym zaś razie, czwarty także kandydat wybrany zostanie z pomiędzy demokratów polskich. Przeciw kandydaturze Ziemiałkowskiego wystąpił stanowczo jego najlepszy przyjaciel Smolka.

Niemcy.

* (Sprawy militarne). Listy z Sztutgardu z d. 25 czerwca donoszą, że zmniejszenie o 500,000 złr. budżetu wojny, na które rząd się zgodził, nie zadowolniło większości komisji izby, która powróciła do pierwotnego swojego projektu. Komisja ta żąda zmniejszenia wydatków wojskowych, wynoszących jeszcze w Wirtembergji 4,400,000 złr., do stanowczej liczby 3 miljonów. Utrzymuje ona, że suma ta jest zupełnie wystarczającą dla państwa, którego ludność składa się z 1,700,000 mieszkańców. Kwestja, którą kilka razy uważano jako blizką załatwienia, niepostąpiła ani na krok naprzód, i trudno przewidzieć, co z tego wyniknie, gdyż wzburzenie ludności zamiast zmniejszać się, powiększa się z dniem każdym. (*La Patr*)

Francja.

* (Ciało prawodawcze). *Paryż, 27 czerwca.* Ciało prawodawcze francuzkie oddaje stanowczo słuszność ministerstwu w kwestji nominacji merów. Odrzuciło ono przeważną większością dwie poprawki lewicy, z których jedna proponowała wybór merów za pomocą głosowania powszechnego, druga zaś wybór przez rady gminne. Poprzednio odrzuciło ono również dwie propozycje, z których jedna chciała, ażeby mer wybrany był z listy trzech kandydatów ułożonych przez rady; druga zaś, ażeby wybór odbywał się przez rady w gminach niemających 6,000 mieszkańców. (*Nord.*)

* (Sprawa Miresa). Skarga o zaniedbanie obowiązków złożona przez p. Miresa przeciwko prezesowi Berthelin i radcom składającym izbę oskarżenia sądu cesarskiego w Paryżu podczas posiedzeń sądowych 1868—1869, odrzuconą została przez izbę kryminalną sądu kasacyjnego. Donoszą, że p. Mires wystósował do cesarza dwie nowe skargi: jedną przeciwko kanclerzowi z powodu odmówienia zwołania najwyższego trybunału dla osądzenia senatora Chaix-d'Est-Ange, dawnego prokuratora jeneralnego; drugą przeciwko prezesowi Berthelin i jego kolegom. Jeżeli obie te skargi nie będą miały lepszego skutku jak poprzedzające, odwoła się on do ciała prawodawczego drogą petycji. (*La Fr.*)

* (Widoki na urodzaje). Paląca na teraz dla ludności francuzkiej kwestja przyszłych żniw, zaczyna przybierać charakter pomyślniejszy. W departamentach wewnętrznych padają od kilku dni obfite deszcze, skutkiem czego ceny zboża na targu paryzkim obniżają się stopniowo. (*Nordd. A. Z.*)

Włochy.

* (Kwestja nieomylności). Na zasadzie pogłosek pochodzących z rozmaitych stron, zapewniają obecnie, że w ostatniej chwili, gdy proklamowanie nieomylności papieża jest tak blizkie urzeczywistnienia, miano powziąść w Rzymie decyzję zaniechać poniekąd tę kwestję, która kosztowała tak wiele trudów i wytrwałości. Korespondent półurzędowy z Wiednia pisze do *Karlsr. Ztng*, że otrzymano w tem mieście ważne wiadomości z Rzymu. Mają one stwierdzać zwrot niespodziany w wyższych sferach rzymskich i dawać nadzieję, że dogmat nieomylności sformułowany zostanie w ostatniej chwili w duchu bardziej złagodzonym. Zgodnie z tem donoszą z Florencji do gazety *Patrie* o układach, prowadzonych pomiędzy arcybiskupem z Mechlinu, mgnorem Déchamps, i arcybiskupem londyńskim, mgnorem Manning'em, którzy oba są stronnikami pierwszorzędnymi nieomylności, z jednej, a biskupem orleańskim, mgnorem Dupanloup, i kardynałem Rauscher'em, którzy oba są przeciwnikami zasady nieomylności, z drugiej strony. Układy te mają na celu wynalezienie formuły pośredniczącej dla zasady nieomylności. *Ind. belge* powiada, na zasadzie wiadomości prywatnych z Paryża, że w tamecznych sferach rządowych obiegają pogłoski, podług których posiedzenia soboru mają być odroczone w uroczystość śś. Piotra i Pawła, 29-go b. m., bez stanowczego rozstrzygnięcia kwestji nieomylności. Jako powód do tego przytaczają panujące w Rzymie nadzwyczajne upały, które czynią pobyt tam w tej chwili bardziej jeszcze szkodliwym zdrowiu, niż to zwykle bywa w tej porze, i że wyglądałoby to jak gdyby zamach skierowany przeciw zdrowiu biskupów, gdyby chciano wśród takich okoliczności zatrzymywać ich dłużej w Rzymie. Wyprowadzają ztąd wniosek co do zamiaru ostrożniejszego postępowania w kwestji nieomylności. Wszelakoż pogłoski te, pomimo ich jednoczesnego szerzenia z rozmaitych stron, powinny być przyjmowane oględnie. Nie jest to bynajmniej wzwyczaju kurji rzymskiej wstrzymywać w ostatniej chwili kroki, które były przez nią oddawna przygotowywane i co do których powzięła ona już decyzję. Możebna choroba niektórych z członków soboru na skutek niepomyślnych warunków sanitarnych, byłaby może uważana przeciwnie jako pełne zasługi męczeństwo poniesione w wielkiej sprawie. W każdym razie to, co *Patrie* donosi o roli pośredniczącej, której miał podjąć się mgnor Déchamps, pozostaje w sprzeczności z czterema nowemi kanonami, które ten przewódca stronników nieomylności zaproponował na soborze i które zachodzą tak daleko w rozszerzeniu dotychczasowej władzy papieża i w ograniczeniu prerogatyw biskupów, że obrońcy tych prerogatyw zagrożeni są wyklęciem. (*Nordd. A. Z.*)

* (Sobór.—Ksiądz Theiner). Dziennik paryzki *Temps* ogłosił korespondencję z Paryża, z daty 15-go b. m., w której powiedziano między innemi: „Siedmdziesięciu czterech biskupów zapisało się dla przemawiania przeciw nieomylności. Proklamowanie nowego dogmatu w uroczystość śś. Piotra i Pawła, lub nawet w dniu 3-m lipca, jest po prostu urojeniem. Pomimo największego pośpiechu, cel ten tak gorąco pożądany, nie zostanie osiągnięty; dogmat nieomylności niknie jak fata morgana. Sobór ma jeszcze inne rozmaite kłopoty, największym zaś z nich jest nota tajemnicza księcia de Grammont, poparta zbiorowo przez inne mocarstwa. Zdaje się, że ta nota jest o wiele kategoryczniejsza, niż o tem głoszą gazety półurzędowe.—Ksiądz Theiner, jeden z najuczeńszych mężów naszego wieku, wezwany został do podania się do dymisji z posady prefekta archiwów Watykanu. Ksiądz Theiner oskarżony został przed papieżem przez jezuitów o to, że był spółpracownikiem kardynała Rauschera przy pisaniu broszury przeciw nieomylności, oraz że zakomunikował redakcji *Allg. Augs. Ztng* szemat o nieomylności papieża. (*Jour. de St. Petersb.*)

* (Garibaldi). Jeden z dzienników neapolitańskich donosi, że Garibaldi cierpi od kilku dni boleści; nie może on opuszczać fotelu. (*La Fr.*)

Hiszpanja.

* (Amnestja). W Madrycie zapewniają, że amnestja ogłoszoną zostanie dopiero po powrocie marszałka Prima z podróży, którą zamierza odbyć do Francji. (*La Fr.*)

Turcja.

* (Niesienie pomocy pogorzelcom.) *Levand Herald* pisze pod datą 14-go czerwca: „Rząd turecki i rozmaite komiteta, które uorganizowały się dla niesienia pomocy ofiarom pożaru wybuchłego w Konstantynopolu 5-go czerwca, rozwijają w dalszym ciągu wielką działalność. Lista podpisów komitetu ruskiego, na czele której jenerał Ignatjew podpisał się na 300 fun. ster., przedstawia już sumę dość znaczną, która obracaną jest bezzwłocznie na kupno zapasów żywności i ubrania, przedewszystkiem dla poddanych ruskich, którzy ucierpieli na skutek tej katastrofy, i następnie dla tych ofiar pożaru, dla których pomoc niesiona przez rząd jest niedostateczną. Hr. Kayserling bierze także znakomity udział w tych usiłowaniach ciała dyplomatycznego, po za obrębem popędu, jaki nadał dobroczynności prywatnej w kolonji niemieckiej w Konstantynopolu. Hr. Kayserling wyjednał rozesłanie do głównych miast związku północno-niemieckiego okólników wzywających do niesienia pomocy. Wszyscy w ogóle reprezentanci zagraniczni dają dowody wielkiej w tym względzie gorliwości.” (*Jour de St. Pet.*)

* (Wice-król Egiptu) wzruszony mocno klęską Pera, wysłał do Konstantynopola dwa statki z żywnością i ubiorem dla pogorzelców. W Kairze uorganizowaną została komisja dla przyjmowania ofiar. (*La Fr*)

Anglja.

* (Lord Clarendon.) Minister spraw zagranicznych lord Clarendon zmarł 27-go b. m. Brał on niejednokrotnie udział przeważny w kierowaniu losami Anglji. Lord Clarendon, urodzony w Londynie, 26 stycznia 1800 roku, ukończył studja w Oksfordzie i wszedł do zawodu dyplomatycznego. W r. 1820—1823 był no urzędnikiem przy poselstwie w Petersburgu. W roku 1833 mianowano go posłem w Madrycie, gdzie po raz pierwszy zwrócił on na się uwagę powszechną swą postawą energiczną i zręczną podczas tamecznych zawikłań wewnętrznych po zgonie króla Ferdynanda VII. Po swym powrocie do Anglji w r. 1839, wszedł on do izby lordów i objął w następnym roku w gabinecie Melbourne'a obowiązki kanclerza księztwa Lancaster. Gdy wigowie stanęli u steru rządu, powierzone mu zostało prezydowanie w ministerstwie handlu, które to stanowisko zamienił on po upływie roku na godność namiestnika Irlandji. Działalność jego na tej wyspie, która nawiedzona była wówczas wojną domową i głodem, wspominana jest jeszcze dotąd z wdzięcznością. Po objęciu steru rządu przez ministerstwo lorda Derby, lord Clarendon wycofał się na początku 1852 r. ze służby publicznej, lecz tryumf torysów był krótkotrwały. Do ministerstwa koalicyjnego, które kierowało w następnym roku sprawami państwa, lord Clarendon wszedł jako minister spraw zagranicznych. Największą działalność na tem stanowisku rozwinął on przy układach, które doprowadziły do zawarcia przymierza pomiędzy Francją, Anglją, Turcją i Sardynją. Przy układach o pokój w Paryżu w roku 1856, odegrał on, jak wiadomo, ważną rolę. Na początku roku 1858, lord Clarendon usunął się wraz z lordem Palmerstonem od kierowania sprawami państwa. W ministerstwie, które lord Palmerston utworzył znowu w następnym roku, lord Clarendon zajął dopiero w roku 1864 stanowisko bez wydziału, jako kanclerz księztwa Lancaster. W listopadzie 1868 roku, gdy ministerstwo Disraelego zastąpione zostało przez ministerstwo Gladstone'a, lord Clarendon stanął znowu na czele ministerstwa spraw zagranicznych w miejsce lorda Stanley'a, na którem to stanowisku pozostawał do chwili zgonu. (*Nordd. A. Z.*)

Danja.

* (Wyspa St. Thomas). Gubernator wyspy St. Thomas wydał proklamację, podług której wyspa ta wraca znowu pod panowanie Danji, albowiem Stany Zjednoczone nie ratyfikowały traktatu w przedmiocie odstąpienia tej wyspy. (*Nordd. A. Z.*)

Ameryka.

* (Fenjeni). Dnia 27-go czerwca miały rozpocząć się w sądzie okręgowym w Camandaigua, w stanie Nowy Jork, rozprawy w procesie wytoczonym fenjenom z powodu ich ostatniego wkroczenia do Kanady. Jenerał Starr stawiony będzie przed tym sądem jako oskarżony o naruszenie prawa neutralności. (*Nordd. A. Z.*)

* (Zajście pomiędzy Venezuelą i Niderlandami). Pomiędzy rządem niderlandzkim i rzeczpospolitą Venezuelą wynikło zajście. Wiadomo, że w rzeczpospolitej pomienionej zaszedł niedawno przewrót, na skutek którego jenerał Guzman wyniesiony został do godności rzeczpospolitej. Był on poprzednio skazany na wygnanie przez byłego prezydenta Monagas'a i schronił się był na wyspę niderlandzka Curacao, zkąd atoli został wydalony wraz ze swymi stronnikami na skutek żądania legalnego wystósowanego przez prezydenta Monagas'a. Ponieważ zaś obecnie Guzman zastąpił miejsce Mongas'a, przeto, jak donoszą pisma niderlandzkie, usiłuje on pomścić się. Kazał on zatrzymać w Laguayra parostatek pocztowy niderlandzki „Honfleur” pod pozorem, że statek ten znajduje się w służbie u rzeczpospolitej, następnie zaś zasekwestrował jeden z okrętów niderlandzkich i zatrzymał przemocą jego właściciela, pod pretekstem, że porty rzeczpospolitej są zablokowane. Reprezentanci mocarstw europejskich wystąpili przeciw temu z protestem zbiorowym, lecz bez skutku; gdy zaś p. Rolandus, reprezentant Niderlandów, wystąpił energiczniej, zerwano z nim stosunki w sposób obrażający. P. Rolandus zażądał następnie odesłania mu jego paszportów, lecz został zatrzymany w drodze do Laguayra, i nie wpierw jak po wdaniu się wszystkich reprezentantów zagranicznych, uzyskał pozwolenie do dalszej podróży, przyczem minister spraw zagranicznych przeprosił go. P. Rolandus powierzył opiekę nad poddanymi niderlandzkimi reprezentantowi związku północno niemieckiego. Rząd niderlandzki posłał obecnie do Venezueli fregatę

„Admirał van Wassenaer", dla żądania zadosyćuczynienia. P. Rolandus mógł powierzyć reprezentantowi związku północno-niemieckiego opiekę nad swymi ziomkami z tem większą ufnością, że ten ostatni wstawiał się energicznie i z powodzeniem za poddanymi tego związku po kilkakrotnie, zwłaszcza zaś podczas powstania w Puerto Cabello, z którego to powodu zyskał uznanie powszechne ze strony zarówno wszystkich cudzoziemców, jaka i samych nawet krajowców. *(Nordd. A. Z.)*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 18 (30) Czerwca.

Kalendarz.

W piątek 19 czerwca (1 lipca), — św. Teodoryka kapłana. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 44; zach. o godz. 8 min. 22.

W sobotę 20 czerwca (2 lipca), — *Nawiedz. N. M. P.* i św. Ottona. — Słońce wsch. o godz. 3 min. 45; zach. o godz. 8 min. 22.

Stan pogody.

Dziś z rana ciepła + 11,°1 R.

Wczoraj.	o g. 7 z rana.	o g. 1 po poł.
Barometr w milimetrach	749.1	748.3
Termometr Reaumura	+ 10.2	+ 12.°2
Stan nieba	pochmurny.	pochmurny.

Największe ciepło + 13,°3 R. Najmniejsze ciepło + 9,°0 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 10.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we czwartek, balet komiczny w 2-ch aktach, **Córka źle strzeżona**. — Osoby: Franzel, wieśniak — p. *Rządca*; Kordula, wieśniaczka — pan *Owerło*; Resel, jej córka — panna *Cholewicka*; Hans, bogaty wieśniak — p. *Popiel*; Seppel, syn jego — p. *Kuhne*; Notarjusz — p. *Objezierski*. — **Tańce**: Pas de deux, Ballabille wiejskie, Polka, Pas seul, Pas de deux cygańskie, Pas de huit, Pas de deux z girlandą, Finał; — balet w 1-m akcie, **Wesele w Ojcowie**. — Osoby: Organista — p. *Marx*; Paweł, syn jego, pan młody — p. *Kuhne*; Stanisław, kmieć — p. *Rzewuski*; Katarzyna, jego żona — pani *Żeromska*; Zośka, ich córka, panna młoda — panna *Popiel*. — **Tańce**: Mazur, Pas de deux, Solo mazur, Pas de trois, Finał. — *Jutro*, w piątek, opera **Piękna Helena**. — *Wczoraj*, we środę, dawano operę **Sinobrody**, było osób 1018. — *Onegdaj*, we wtorek, dawano operę **Sinobrody**; było osób 903.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we czwartek, komedja w 2 aktach, **Wdowa niepocieszona**. — Osoby: Pani de Saint-Marc — pani *Rakiewicz*; Leon d'Orvigny — p. *Tatarkiewicz*; Hipolit Jonsac — p. *Swieszewski*; Gabrjel Lorot — p. *Szymanowski*; Bavallier — p. *Damse*; Panna Desbuissons — pani *Mazurowska*; Karolina — panna *Gilska*; Lemignard — p. *Adler*; Odźwierny — p. *Dobrowolski* Sekundant Lorota — ***; — komedja w 2-ch aktach, **Trefniś**. — Osoby: Książę Ferrary — pan *Swieszewski*; Margrabia de Casteli, szambelan — pan *Boczkowski*; Maryni, jego sekretarz — pan *Grzywiński*; Hugo Bambetto, bakałarz — pan *Rapacki*; Paola, jego siostrzenica — panna *Gilska*; Zuzanna, gospodyni Bambetta — pani *Mazurowska*; Diavolini, trefniś z Bergamo — p. *Dąbrowski*; Pucinello, trefniś z Medjolanu — p. *Szober*; Trzech radców — pp. *Adler*, *Mroziński* i *Jejde*; Woźny — p. *Dobrowolski*; Pocztylion — p. *Krupiński*.

DOLINA SZWAJCARSKA. — *Dziś i codziennie*, **Koncert** pod dyrekcją Józefa *Straussa*, z własną orkiestrą z Wiednia. — *Jutro*, w piątek: — I. Uwertura z op. „Hebrydy", Mendelsohna-Bartholdy; La Colombe, romans Gounoda; Krönungslieder, walc Józefa Straussa; Marsz indyjski z op. „Afrykanka", Meyerbeera. — II. Uwertura „Rosamunda", Schuberta; Wohin? Schuberta; Mazurek, Glinki; Finał z op. „Żydówka", Halevego. — III. Uwertura z op. „Nocleg w Grenadzie", Kreutzera; Die Libelle, polka-mazurka, Józefa Straussa; Ständchen, Härtla; Wildfeuer-polka, Jana Straussa. — Początek o godzinie 6 $^1/_2$. — Cena wejścia kop. 20. — *Wczoraj*, było osób 1320. — *Onegdaj*, było osób 300.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim). — *Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W ELRORADO (przy ulicy Długiej N. 586*b*.). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia towarzystwa komicznych paryzkich śpiewaków**. — Cena miejsc: Numerowane w pierwszych rzędach kop. 50 i kop. 5 na ubogich; w dalszych rzędach kop. 30 i k. 5 na ubogich; wejście do ogrodu kop. 20. — Początek orkiestry o godzinie 7-ej, przedstawienia o 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 543. — *Onegdaj*, było osób 206.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia śpiewaków niemieckich i artystów dramatycznych** pod dyrekcją pani Leopoldyny von Lukatsy. — Cena miejsc: 1-sze miejsce kop. 45 i kop, 5 na ubogich, 2-gie miejsce kop. 30 i kop. 5 na ubogich, 3-cie miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie 7 $^1/_2$ wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 900. — *Onegdaj*, było osob 125.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej i od Zielonego placu). *Dziś i codziennie*, **przedstawienia humorystyczno-wokalne z tańcami i śpiewami**, pod zarządem Jana Russanowskiego. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 300.

ALHAMBRA dawniej ORFEUM (przy ulicy Miodowej, w domu Lessera). — *Dziś i codziennie*, **artyści dramatyczni** pod dyrekcją Feliksa Stobińskiego dawać będą **przedstawienia humorystyczne z tańcami i śpiewami** w języku polskim. — Cena miejsc: 1-e miejsca kop. 30 i kop. 5 na ubogich, drugie miejsce kop. 20: wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie wpół do 8-ej wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 520.

W OGRODZIE „FIGARO" (przy ulicy Nowy-Świat w domu Koopego N. 39). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia artystów dramatycznych** pod dyrekcją Henr. Modzelewskiego, dyrektora teatrów prowincjonalnych. — Cena miejsc: miejsce numerowane w pierwszych 2-ch rzędach kop. 50 i k. 5 na ubogich, w następnych rzędach kop. 30 i kop. 5 na ubogich; pierwsze miejsce kop. 20; wejście do ogrodu kop. 10. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 487.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, — *codziennie* jest otwarty). — *W każdą niedzielę i święto*, **orkiestra** w pełnym komplecie grać będzie. — Początek o godzinie 4-ej po południu. — Cena wejścia od osoby kop. 15.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał - adjutanci: książę *Radziwiłł* i *Patkul*, z Petersburga; dymisjonowany jenerał-lejtnant książę warszawski hrabia *Paszkiewicz* erywański, z Petersburga; jenerał - majorowie świty Jego Cesarskiej Mości: książę *Golicyn* i hrabia *Nostitz*, z zagranicy; jenerał - majorowie: *Loefler*, *Mawros* i *Szczełkow*, z Petersburga, *Menkin*, z Łomży, *Moller*, z Sosnowca; rzeczywisty tajny radca *Tymowski*, z Petersburga; rzeczywisty radca stanu *Uruski*, z zagranicy; fligel-adjutanci pułkownicy: książę *Dołgorukow*, książę *Golicyn*, *Tuczkow* i *Dawidow*, z Petersburga; minister saski przy dworze francuzkim *Seebach*, i rzeczywisty radca stanu *Kirilin*, z zagranicy; — wyjechał: jenerał-major orszaku Jego Cesarskiej Mości baron *Frederiks*, za granicę.

* W dniu 17 (29) bież. mies. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 82, wyzdrowiało 48, umarło 2, pozostało 1563 (mężczyzn 772, kobiet 791), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 161, kobiet 129.

* Dnia 17 (29) bież. mies. i roku, urodziło się: *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żeńskiej 9; *starozakonnych:* płci męzkiej 5, płci żeńskiej 2, razem 24; — zawarło śluby małżeńskie: par: *chrześcjan* 6; *starozakonnych* 2; umarło: *chrześcjan:* płci męzkiej 7, płci żeńskiej 6; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 5, razem 21

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
Petersburg, d. 16 (28) Czerwca 1870 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	30 $29^{15}/_{16}$
„ Amsterdam „	$148^1/_2$
„ Hamburg „	$26^{15}/_{16}$
„ Paryż	$315^1/_4$
5% Bilety Bankowe 1-m	$90^5/_8$
5% „ „ 2-m	—
5% „ „ 3-m	$91^1/_2$
5% Pożyczka Premjowa wewnętrzna z r. 1864	$149^7/_8$
5% „ „ z r. 1866	146
5% „ Rus. Ang. z r. 1870	$107^1/_2$
5% Listy Zastawne Ruskie	—
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	146
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej	113
„ „ „ „ Wiedeńskiej	71
Obligacje W-go Tow. dróg żelaznych	
„ Terespolskiej	—
„ Nikołajewskiej	$107^1/_2$
Imperjały.	—
Dyskonto.	$7^1/_2$
RYGA.	
Weksle na Londyn	$30^1/_8$
„ Paryż	317
Pożyczka Premjowa 1em	—
„ „ 2em	—
ODESSA.	
Weksle na Londyn	—
„ Paryż	—

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
dnia 18 (30) Czerwca 1870 r.

Weksle.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	116	10	115	95
„	„ „	k. t.	115	95	115	80
Gdańsk	„ „	2 m.	115	95	115	80
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	-		—	
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	90	7	88
Paryż	300 Frank.	2 m.	94	5	93	75
Wiedeń	150 Zł. W A.	2 m.	98	40	—	—
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	50	98	17
„	„ „	k. t.	100	-	99	75
Moskwa	„ „	1 m.	-	-	—	
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Zelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125			—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.			72	50	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydg. za rs. 100.			73	50	72	50
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100			-	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100			—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.			—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100			—	—		—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów.						
Obligi Skarbu za rs. 100.			—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100			—	-	—	
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.			—	—	—	
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę			—	—	—	
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.			—	—	—	
„ „ „ bez kuponu			—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100			92	25	92	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*).			92	17	91	92
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 *).			92	33	92	--
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.			100	40	100	--
Listy likwidacyjne za rs. 100*)			75	68	75	43
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100			—	—	—	
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100			—		—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100			—	—	-	-
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100.			90	50	—	-
Metaliki Lutowe za rs. 100			- -	—	101	75
„ Sierpniowe za rs. 100			-	—	102	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100			149	75	149	25
„ „ „ z 1866 rs. 100			146	50	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji			—	—	—	—
Monety.						
Pół-Imperjały Rosyjskie			—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne.				—		—
Pruskie bilety kasowe			—	-	—	—
Bilety bankowe austrjackie			—	—	-	

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. $7^7/_9$.
* Wartość kuponu od List. Zast. nowych rs. — k. $9^{13}/_{18}$.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. — k. $32^2/_9$.

KURSA TELEGRAFICZNE
Ajentury Rudolfa Okręt
z Berlina, d. 16 (28) Czerwca 1870 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		77
Weksle na Warszawę		$76^3/_4$
„ Petersburg 3 tygodn.		$85^3/_8$
„ „ 3 miesięczny		$84^3/_8$
„ Londyn 3 „		$622^1/_4$
„ Paryż 2 „		$80^1/_2$
„ Hamburg 2 „		$150^1/_2$
„ Wieden 2 „		$83^3/_4$
4% Listy Zastawne		$70^1/_4$
5% „ „		71
4% „ Likwidacyjne.		$57^3/_4$
4% Obligacje Skarbowe		$71^5/_8$
5% Listy Zastawne Ruskie		87
5-ta Pożyczka Stieglitza		$70^3/_4$
5% „ Rus. Ang. z r. 1870		$86^1/_2$
5% 1° „ Premiowe „ 1864		$118^1/_2$
5% 2° „ „ „ 1866		$115^5/_8$
Akcja dróg żelaznych Wielk. Towarz.		$92^1/_2$
„ „ „ Warsz.-Wiedeńskiej		59
„ „ „ „ Bydgoskiej		-
„ „ „ „ Terespolskiej		—
„ „ „ Fabryczno-Łodzkiej		—
Obligacje Dr. „ Warszawsko-Wiedeńskiej		$84^3/_4$
„ „ „ Terespolskiej		$84^1/_4$
Żyto w miejscu		51
„ na dostawę		$53^1/_2$
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		119 80
„ Paryż		47 60
„ Hamburg		88 60
Akcje Banku Kredytowego		259 —
„ „ Anglo-Austr.		328 —
Pożyczka Narodowa		68 90
Lombardy		198 90
Losy z roku 1860		95 70
„ „ 1864		116 —
Z PARYZA.		
Renta 3%		72 60
Renta Włoska		59 90
Akcje Kredytu Ruchomego		211 25
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		$92^{11}/_{16}$

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 4576. *Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego*

Na skutek żądania przez stronę interesowaną wniesionego, a właściwemi dowodami popartego, i w zastosowaniu się do art. 3 Najwyższego Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r., o poszukiwaniu zagubionych, lub skradzionych listów zastawnych lub kuponów, podaje do powszechnej wiadomości, iż Florentyna Dehnel w Warszawie pod Nr. 595 zamieszkała, utraciła kupony od listów zastawnych Okresu III.:

a) Serji I lit C. Nr. 40,852, 49,823; lit. E. Nr. 113,174 i 114,079, z półroczy 11 t. j. od włącznie półrocza 1—1870 r. do włącznie półrocza 1—1875 r.; lit. C Nr. 38,109 z półroczy 3 ch, to jest z półrocza 1—1870, 2—1870 i 1—1871 r.; lit. D. Nr. 105,518 z półroczy 2-ch t. j. 1—1870 i 2—1870 r.

b) Serji II lit. C. Nr. 228,555 z półroczy 11 to jest od włącznie półrocza 1 - 1870 do włącznie półrocza 1—1875 r.; lit. C. Nr. 229,077 z półrocza 1 - 1870 r.; ostrzega się przeto, że obieg powyższych kuponów zakwestjonowany niniejszem zostaje i że w skutek tego każdy nabywca kuponu zakwestjonowanego, byłby powołanym przez poszkodowanego do rozprawy sądowej o własność zakwestjonowanego kuponu,

Warszawa d. 22 Maja (3 Czerwca) 1870 r.

p. o. Prezesa,
Jenerał-Lejtenant, Gieczewicz.
p. o. Pisarza, Damięcki.

N. D. 4206. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do publicznej wiadomości, że d. 3-go Kwietnia r. b. zaniesioną została do niego przez Pułkownika Gwardji K. Boldta prośba, o wydanie temuż 10-letniego przywileju na udoskonalone modele stereometryczne.

N. D. 4207. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 2-go Kwietnia r. b. zaniesioną została do niego przez Radcę Stanu M. Okatowa prośba o wydanie temuż 10-letniego przywileju na urządzenie dla ruchu pociągów dróg żelaznych po stromych spadkach.

N. D. 4208. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 1-go Kwietnia r. b. zaniesioną została do niego przez dziedzicznego Obywatela Poczesnego Rasteriajewa prośba o wydanie temuż 10-letniego przywileju na nową farbę, nazwaną „желѣзный сурыкъ".

N. D. 4200. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 7-go Kwietnia r. b. zaniesioną została do niego prośba Inżenjera cywilnego Armango o wydanie cudzoziemcowi Parkerowi 10-letniego przywileju na ulepszenie w prasach litograficznych i drukarskich.

N. D. 4204. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 4-go Kwietnia r. b. zaniesioną została do niego przez Inżenjera A. Gane prośba o wydanie cudzoziemcowi Karolowi Teodorowi Umfrid'owi 10-letniego przywileju na podstawę dla młynów nowej konstrukcji.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 4812. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. W dniu 15 (27) Lutego 1870 r. Heleny z Bagniewskich Ciesielskiej, właścicielki dóbr ziemskich Gledzianówek i spółwłaścicielki dóbr Mętlew, obu w Okręgu i Powiecie Łęczyckim położonych.

2. W dniu 13 Lutego 1862 r. Józefa Kosińskiego, właściciela ostrzeżenia dla skutków procesu o objawienie kontraktu 12 letniej dzierżawy, zapisanego w dziale III pod Nr. 17 wykazu hypotecznego dóbr ziemskich Izbica w Okręgu Kowalskim położonych, toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których, termin na dzień 29 Września (11 Października) 1870 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta wyznaczonym został.

Stanisław Jasiński.

N. D. 4837. *Pisarz Sądu Pokoju w Gombinie.*

Z powodu nastąpionych śmierci:

1. Ernesta Pritz, współwłaściciela nieruchomości w mieście Gostyninie pod Nr. 251.

2. Pelagii z Kaczanowskich Czapiewskiej, wierzycielki summy rsr 112 kop. 50 na nieruchomości Wsi Lesniewice małe.

3. Julii Sąchockiej współwłaścicielki sumy rsr. 479 kop. 70 na nieruchomości w mieście Gombinie pod Nr. 2 ubezpieczonych, otworzyły się Spadki do regulacyi których termin na d. 26 Grudnia (7 Stycznia) 1871 r. wyznaczam.

Gombin d. 9 (21) Czerwca 1870 r.

Falęcki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 4826. *Magistrat miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) r. b. o godzinie 12-ej w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu na koszt poprzednich predsiebierców licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na konserwacje mostków rynsztokowych miejskich w obrębie m. Warszawy i Pragi, oraz mostków po za okopami na rowach i rynstokach znajdujących się, w ciągu lat trzech to jest od dnia zatwierdzenia prokokułu licytacyjnego do d. 1 (13 Lipca) 1873 r. od summy zwiększonej do rsr. 5581 kop. 60 (wyraźnie od rubli pięć tysięcy pięćset ośmdziesiąt jeden kopiejek sześćdziesiąt rocznie) w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy w warunkach powyżej zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej, Ekonomicznej Miasta Warszawy na złożone w tejże wadium w ilości rsr. 560 i na koszta ogłoszenia rs. 15, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się konserwacji wszelkich mostków rynsztokowych miejskich w obrębie m. Warszawy i Pragi oraz mostków po za okopami na rowach i rynsztokach znajdujących się, przez ciąg lat trzech to jest od dnia zatwierdzenia protokułu licytacyjnego do d. 1 (13) Lipca 1873 r. za summę rsr. 5581 kop. 60 rocznie (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Ekonomicznej Miasta Warszawy wadium w ilości rs. 560 i na koszta ogłoszenia rsr. 15, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem w NN.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 16 (28) Czerwca 1870 r.

p. o. Prezydenta
Jeneralnego Sztabu, Jenerał Major,
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 4514. *Правленіе XI Округа Путей Сообщенія.*

Объявляетъ симъ, что 1 (13) Іюля 1870 года въ 12 часовъ полудня, произведены будутъ въ общемъ присутствіи Правленія (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій торги, а 6 (18) Іюля 1870 года въ 12 часовъ полудня переторжка, на ремонтныя работы по Августовскому каналу, начиная отъ суммы 3,122 руб. 60 коп. исчисленной 8-и смѣтами

Желающіе вступить въ торги обязаны при объявленіи написанномъ на обыкновенной гербовой бумагѣ, представить свидѣтельство на торговлю и залогъ равняющійся 1/3 части вышеозначенной суммы, а именно 1,041 руб.

Залогъ можетъ быть представленъ наличными деньгами или кредитными бумагами, считая таковые по курсу опредѣленному для каждой бумаги Министерствомъ Финансовъ.

Желающіе торговаться могутъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни читать и списывать копію предварительныхъ условій въ Правленіи XI Округа Путей Сообщенія.

Г. Варшава, 5 (17) Іюня 1870 г.

Начальникъ Округа,
Генералъ-Лейтенантъ, Шуберскій.
3—3 Начальникъ Канцеляріи, Беневени.

N. D. 4702. *Zarząd drogi żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 6 (18) Lipca r. b. o godz. 9 z rana, w sali głównej dworca stacyjnego na Pradze, sprzedane zostaną na zasadzie § 22 przepisów porządkowych, przez publiczną licytację, przedmioty pozostawione przez pasażerów na stacjach i w powozach, a w ciągu oznaczonego terminu, ze składów stacyjnych nie odebrane

Warszawa d. 24 Czerwca 1870 r.

N. D. 4816. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie.*

Podaje do wiadomości, że w dniu 2 (14) Lipca r. b. o godzinie 5 z południa w Szpitalu Dzieciątka Jezus, przed Członkami Rady Szczegółowej Opiekuńczej tegoż Szpitala Delegowanemi, odbędzie się licytacja in minus, przez deklaracje opieczętowane, na roboty około odnowienia dachów na gmachu szpitala, według anszlagu na rs. 1,002 kop. 71 przez Radę Główną Opiekuńczą Zakładów Dobroczynnych zatwierdzonego, wykonać się mające.

Warunki licytacyjne, tudzież anszlag wykonać się mających robót, są do przejrzenia w Kancelarji Szpitalnej każdodziennie, z wyjątkiem świąt

Vadium do licytacji wynosi rs 100, które złożone być winno w kasie szpitalnej, w gotowiźnie lub innych papierach publicznych na ten cel używanych.

Deklaracje podług poniżej dołączonego wzoru napisane, winny być składane w Kancelarji szpitala najdalej do dnia licytacji do godziny 4 z południa.

Deklaracje napisane nie wyraźnie, z poprawkami, lub skrobane i nieopatrzone podpisem i miejscem zamieszkania podającego, wreszcie niezgodne z wzorem, przyjęte nie będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rady Szczegółowej Szpitala Dzieciątka Jezus, z dnia niżej podpisany, deklaruję niniejszem roboty około odnowienia dachów na gmachu Szpitala Dzieciątka Jezus na rsr. 1,002 kop. 71 anszlagiem zatwierdzonym wykazane, wykonać własnym materjałem za sumę rs. wyraźnie rubli srebrem (wypisać literami).

Wszystkim warunkom licytacyjnym się poddaję.

Kwit na złożone vadium rs. 100 w kasie szpitala dołączam.

Stałe moje zamieszkanie w
Pisałem w Warszawie dnia
(Podpisać imię i nazwisko).

Warszawa d. 13 (25) Czerwca 1870 r.

Prezydujący, w z. Rogoziński.
Pomocnik Nadzorcy Szpitala, Mucharski.

N. D. 4735. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala Starozakonnych w Warszawie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 25 Czerwca (7 Lipca) r. b. o godzinie 1-ej z południa, odbędzie się w kancelarji szpitala tutejszego głośna licytacja in plus na sprzedaż około 80 pudów szmat pochodzących ze zniszczonej bielizny.

Pragnący zakupić takowe, zgłosić się mogą do kancelarji szpitala dla obejrzenia szmat i przeczytania warunków licytacyjnych, każdodziennie prócz świąt uroczystych w zwykłych godzinach biurowych.

Warszawa dnia 10 (22) Czerwca 1870 r.

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.—OGŁOSZENIA PRYWATNE.

N. D. 4542. **Plenipotencję daną W. Stanisławowi Smoleńskiemu,** przed Rejentem W. Jaworskim w mieście Łodzi w dniu 9 (21) Kwietnia 1870 r. zdziałaną, dotyczącą pożyczki sumy rs. 2,500 i pożyczki z Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na hypotekę dóbr Smardzew w Powiecie Brezińskim Gubernji Petrokowskiej **niniejszym odwołuję.**

Eleonora-Małgorzata z Różańskich Siemiątkowska.

N. D. 4665. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bileta Lombardowe** wydane za N-rami: 8001 i 17652 przypadkowo zaginęły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w 6 tygodni od dnia 7 Lipca roku 1870, to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onegoż w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie duplikat biletu wydanym zostanie osobie której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. —Дозволено Цензурою.

Dyrektor, M Pawliszczew.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 4798. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа последовавшаго 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, Сѣдлецкое Губернское Правленіе симъ вызываетъ бѣжавшаго за границу жителя Соколовскаго Уѣзда, деревни Ремишево-вельке Игнатія Кожуховскаго, нынѣ находящагося въ Австріи и проживающаго въ мѣстности по названію неизвѣстной, на разстояніи 30 верстъ отъ г. Кракова, съ тѣмъ чтобы онъ непозже шести недѣль со времени припечатанія настоящаго вызова, явился въ ближайшее Полицейское Управленіе. При семъ присовокупляется, что неявка его въ 6 недѣльный срокъ будетъ считаться доказательствомъ ненахожденія его въ предѣлахъ здѣшняго края, и въ такомъ случаѣ онъ будетъ подверженъ взысканію опредѣленному приведеннымъ выше Высочайшимъ Указомъ отъ 28 Апрѣля (7 Мая) 1870 года.

Г. Сѣдлецъ, 12 Іюня 1870 года.

Совѣтникъ, Лескевичъ.

Старшій Дѣлопроизводитель, Прживускій.

N. D. 4799. *Сувалкское Губернское Правленіе*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя города Рачекъ, еврея Мортхая Плащинскаго, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Іюня 11 дня 1870 года.

Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 4800. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя г. Волковышекъ, ев. Берка Крамарскаго чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Іюня 11 дня 1870 года.

Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 4801. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г. вызываетъ самовольно отлучившагося за границу, жителя Сувалкскаго Уѣзда гмины Гутта, деревни Нова-весь; Казиміра Мартинова Зубржицкаго, чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 г. о наказаніяхъ уголовныхъ исправительныхъ.

Г. Сувалки, 11 Іюня дня 1870 года.

Совѣтникъ, Янишевскій.

N. D. 4802. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя деревни Новавесь, гмины Гутта, Сувалкскаго Уѣзда, Шимона Клидзіо, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 ст. Уложенія 1847 года о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Іюня 11 дня 1870 года.

Совѣтникъ, Янишевскій.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 4797. Sąd Pokoju w Kalwarji Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki:

1. Cwierci włóki gruntu w trzech zmianach, w obrębie pól miasta Kalwarji położonej, graniczącej z jednej strony z gruntami Icki Szlesera, a z drugiej z gruntami dawniej Kacpra Budrewicza, a dziś Mortchela Szpigielskiego, a do własności Abrama Pyszowskiego należeć mającej.

2. Nieruchomości także w mieście Kalwarji, pod Nr. 80 przy ulicy Petersburgskiej, położonej do własności Josiela Chazana należeć mającej, składającej się: z domu drewnianego frontowego, oficyny i dalszych zabudowań drewnianych, wraz z placem i ogrodem warzywnym, a graniczący z jednej strony z nieruchomością Piotra Brzoski a z drngiej strony z nieruchomością Wilhelma Appella i poczynającej się od ulicy Petersburgskiej, a końcem dotykającej ogrodów Jana Wyrwicza - i

3. Placu pustego czyli ogrodu warzywnego podobnież w mieście Kalwarji przy ulicy Grodzieńskiej, pod Nr 353 położonego i do własności Michała Lenkiewicza należeć mającego, graniczącego z jednej strony z uliczką do cmentarza miasta Kalwarji wiodącą, a z drugiej strony z nieruchomością Michela Pińskowskiego, jednym końcem ulicy Grodzieńskiej, a drugim nieruchomości Michała Dąbrowskiego dotykającego.

Zawiadamia interesantów, iż takowa odbędzie się w Sądzie tutejszym, co do pierwszej nieruchomości w terminie d. 30 Września (12 Października), co do drugiej 1 (13), a co do trzeciej 2 (14) Października r. b. o godzinie 10 rano.

Wzywa przeto ich, aby w terminie tym, sami, lub przez pełnomocników stawili się, i wnioski swe zadyktowali, gdyż w razie przeciwnym, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawem hypotecznym przepisanej.

Ostrzega się przytem, że niestawający w terminie właściciel, na żądanie interesantów skazany zostanie na karę od 10 do 50 złp. stosownie do art 180 powołanego prawa, i utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swoich wierzycieli.

Ogłoszenie decycji na skutek regulacji zapaść mającej, nastąpi tegoż dnia co i regulacja

Kalwarja d. 10 (22) Czerwca 1870 r.

Podsędek, Stempień.

N. D. 4795. Sąd Pokoju w Pułtusku Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki:

1. Dwóch półwłóczków gruntu w ograniczeniu pól, na posadzie Serach położonych, własność Aleksandra i Anny małżonków Jarosińskich stanowiących, jednego między miedzami Stanisława Jarosińskiego i Niegdy Franciszka Gregorkiewicza drugiego między miedzami Stanisława Jarosińskiego i Antoniego Łaśni leżących.

2 Placu po spalonym domu w mieście Nasielsku Nr. 146, przy ulicy Kochanowskiej leżącego, do własności Szoela Leib Kędzierzawskiego należącego.

Uwiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym, dnia 26 Wrzesnia (8 Października) 1870 roku.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie na to umocowanego zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art 154 i 160 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesentów na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie nastąpi w dniu 1 (13) Października 1870 roku na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesenci przeto, bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszeniu jej obecnymi być winni.

Pułtusk d. 13 (25) Czerwca 1870 r.

Podsędek, Jaworski.

N. D. 4747 Sąd Pokoju Wydziału Hypotecznego w Brześciu.

Z powodu żądań;

1. Izraela Baumgard, uregulowania hypoteki nieruchomości w m. Sompolnie, pod Nr. 133 w rynku położonej składającej się z domu murowanego dachówką krytego w raz z placem i zabudowaniami gospodarskiemi do Szmula Baumgardta należeć mającej i

II. Franciszka Gluzinskiego, uregulowania hypteki nieruchomości również w mieście Sompolnie pod Nr. 174, przy ulicy Poznańskiej położonej, składającej się z domu murowanego z cegły palonej partarowego pod dachówką, placu, ogrodu warzywnego i owocowego, oraz łączki do tegoż żądającego Gluzińskiego należeć mającej.

Uwiadamia interesantów: iż regulacja tych nieruchomości nastąpi w Sądzie tutejszym d. 18 (30) Września 1870 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie do to umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawne prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że nie zgłaszający się w terminie podpadną skutkom prekluzacjiw art. 154 i 160 prawa hypotecznego z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie którego kolwiek z interesentów na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i podług art. 150 tegoż prawa, utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji, jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi w dniu 19 Września (1 Października) r. b. na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego i od tegoż dnia czas do odwołania się upływać zacznie.

Interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia jej przytomnemi być winni.

Brest dnia 8 (20) Czewca 1870 r.

Podsędek,

Radca Hanorowy, B. Miszkiel.

N. D. *4706. Sąd Pokoju w Nowo-Radomsku.*

Z powodu żądania nowej regulacji hipoteki polowy domu, w mieście Nowo-Radomsku, przy uiicy Kaliskiej, pod Nr. 232 z placem położonego, własność Abrama i Rajzli małżonków Hofman vel Ofmanow stanowiącego, zawiadamia strony interesowane, iż takowa nastąpi w d. 18 (30) Września r. b.

Wzywa ich przeto, aby w terminie tym osobiście lub przez pełnomocników zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali, w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega ich oraz, że niezgłaszający się w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 prawa o hypotekach z roku 1818 przepisanej.

Jeżeliby wiaściciele nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacji nie stawili się, ciż podług art. 150 tegoż prawa, utracą wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Ogłoszenie decyzji jaka wskutek aktu regulacji wydaną będzie nastąpi w dni ośm po terminie czas do odwołania się od niej upływać zacznie, interesenci przeto bez dalszego wezwania w tymże dniu ogłoszenia obecnymi być winni.

Nowo-Radomsk d. 8 (20) Czerwca 1870 r.

Podsędek,

Asesor Kolegjalny, K. Siedlecki.

N. D. 4793. Sąd Pokoju w Stopnicy.

Z powodu wniesionego żądania o wywołanie do nowej regulacji hypoteki:

1. Dwóch domów murowanych na jednym placu w osadzie Stopnicy przy ulicy Górno-Staszowskiej pod Nr. policyjnym dawnym 149 a nowym 75 położonych, oraz placu za temiż będącego.

2. Domu murowanego jedno-piętrowego w osadzie Nowe-Miasto Korczyn w rynku, Nr. 17 policyjnym oznaczonego, wraz z placem w tyle rzeczonego domu znajdującym się.

Zawiadamia interesantów, iż takowa odbędzie się w Kancelarji Hypotecznej Sądu tutejszego w dniu 24 Września (6 Października) 1870 r.

Wzywa ich przeto, aby do takowej osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie umocowanego zgłosili się i prawa swe objawili, pod skutkami prekluzji w art. 154 i 160 oraz 150 prawa o hypotekach przepisanej.

Ogłoszenie decyzji w skutek tej regulacji wydanej, nastąpi w dniu 26 Września (8 Października) r. b. o godzinie 2 ej z południa i od tegoż dnia czas do odwołania się od takowej upływać zacznie.

Interesanci zatem bez dalszego wezwania, w dniu ogłoszenia jej obecnymi być powinni.

Stopnica dnia 11 (23) Czerwca 1870 roku.

Podsędek, Matakiewicz.

N. D. 4696. Sąd Pokoju w Zakroczymiu Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej nowej regulacji hypoteki nieruchomości w m. Zakroczymiu pod Nr. 38 położonej, składającej sie z placu, domu drewnianego i oficyny, położonej między posesjami Icka Przysucher i Arona Gutmacher, należeć mającej do Hersza Bieżunera. Zawiadamia interesentów, że regulacja takowa nastąpi w dniu 15 (27) Września r. b. o godzinie 9 z rana, przed delegowanym Pisarzem Sądu tutejszego, w terminie więc tym z prawami swemi zgłosić się winni do pierwiastkowej regulacji, jeżeli stosownie do art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 niechcą z takowemi być zprekludowani. Ogłoszenie decyzji, jaka nastąpi w skutek aktu regulacji, dopełnionem będzie w d. 16 (28) Września t. r. i od tego czasu, odwołanie się do apelacji upływać zacznie.

Zakroczym d. 2 (14) Czerwca 1870 r.

Podsędek, Tymowski.

N. D. *4196. Sąd Pokoju w Kaliszu Wydział Hypoteczny.*

W skutek wniesionego żądania o wywołanie do pierwiastkowej regulacji hypoteki:

a) Połowy domu drewnianego pod Nr. 12 o jednej izbie z komorą, wspólną sienią, placem na którym ta połowa stoi i zabudowaniami gospodarskiemi do tejże połowy domu należącymi, oraz ogródkiem owocowym w tyle od strony ogrodu Ziołeckich.

b) Kwarty roli między gruntami Nepomucena Rychlewskiego i Sukcesorów Karola Cichy.

c) Pół kwarty roli między gruntami Walentego Mączyńskiego z jednej, a Alojzego Przygodzkiego z drugiej strony.

d) Ogrodu oddzielnego między ogrodem probostwa i sukcesorów Pawła Cichy, przy trakcie Błaszkowskim leżącego.

e) Stodoły wraz z placem, na którym taż stoi.

Wszystkich w Stawie, Okręgu Kaliskim położonych, do Antoniego Liberskiego należeć mających.

Zawiadamia strony interesowane, iż takowa nastąpi w Kancelarji Hypotecznej Sądu Pokoju w Kaliszu dnia 22 Września (4 Października) 1870 r.

Wzywa zatem wszystkich prawa jakie do nieruchomości tej mieć mogących, iżby takowe w terminie powyższym pod prekluzją prawem hypotecznym zastrzeżoną, zameldowali.

Ogłoszenie decyzji w skutek tej regulacji wydanej, nastąpi dnia 1 (13) Października t. r.

Kalisz dnia 11 (23) Czerwca 1870 r.

Podsędek, Białobrzewski.

N. D. *4817. Sąd Pokoju w Staszowie.*

Z powodu żądania nowej regulacji:

Części nieruchomości Nr. 16 w mieście Staszowie położonej, dawniej do Eljasza Pomerantzblum należącej, a teraz w dwóch trzecich częściach Izraela Dawida i Ałty Cyporji z Caperów małżonków Pfeferman własność stanowiącej.

Uwiadamia, że regulacja nastąpi w Sądzie Staszowskim dnia 24 Września (6 Października) 1870 r.

Właściciele, niemniej strony interesowane z prawami swojemi i dokumentami pod rygorem prawa hypotecznego zgłosić się winni, czego strony bez wezwań pilnować zechcą, gdyż od tej daty czas do odwołania liczyć się zacznie.

Staszów d. 3 (15) Czerwca 1870 r.

Podsędek, Kucharski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 4824. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что 30 Іюня сего года, въ 11 часовъ утра, будутъ производиться въ Кальварійскомъ Уѣздномъ Управленіи, посредствомъ запечатанныхъ объявленій вторичные (in minus) торги съ увеличенной цѣны на поставку матеріаловъ, нужныхъ для заготовленія одежды и бѣлья арестантамъ Кальварійской тюрьмы, именно: 1-о холста пачеснаго 1619 арш. 12 верш., подкладочнаго 1484 арш. 12 верш. и 2. сукна сѣраго на одежду 915 арш. 12 верш. цѣны, съ которыхъ начнется торгъ, слѣдующія: за аршинъ холста, шириною въ 1 аршинъ $^1/_5$ верш., пачеснаго по 20, а подкладочнаго 18 коп. и за аршинъ сѣраго сукна для одежды, шириною въ 1 аршинъ $9^{92}/_{100}$ верш., по 1 рублю.

Подрядныя кондиціи этой поставки, могутъ быть разсматриваемы желающими ежедневно, кромѣ табельныхъ и воскресныхъ дней, въ Кальварійскомъ Уѣздномъ Управленіи, въ присутственное время.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить въ залогъ, наличными деньгами или же дозволенными для залоговъ билетами кредитныхъ установленій Имперіи или Ц. р. Польскаго 151 р. которые лицамъ, неустоявшимъ при торгахъ, будутъ возвращены по окончаніи ихъ, и залогъ лица, за которымъ останется подрядъ, по дополненіи его до $^1/_5$ части той суммы, которая состоится на торгахъ, будетъ храниться въ казначействѣ до выполненія имъ принятаго на себя обязательства, кромѣ того подрядчикъ обязывается исполнить всѣ правила о пошлинахъ за право торговли и промысловъ, а равно принять на свой

счетъ издержки напечатанныя какъ настоящаго объявленія, такъ и статьи о первыхъ несостоявшихся по этому предмету торгахъ.

Форма объявленія

Вслѣдствіе объявленія Сувалкскаго Губернскаго Правленія, запечатаннаго въ мѣстныхъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ и въ Варшавскомъ Дневникѣ N., симъ объявляю, что соглашаюсь принять на себя поставку матеріаловъ для заготовленія одежды и бѣлья арестантатъ Кальварійской тюрьмы именно (выписамъ подробно количество матеріаловъ и предлагаемыя ихъ цѣны), или весь этотъ подрядъ обязуюсь исполнить за сумму . . . руб. . . коп (писать прописью) подчиняясь вмѣстѣ съ тѣмъ торговымъ по этому подряду кондиціямъ, которорыя мнѣ въ точности извѣстны.

Въ видѣ залога представляю при семъ сто пятьдесятъ одинъ рубль.

Мѣсто постояннаго моего жительства въ . . . . . (писать четко городъ, улицу, нумер дома, число, имя и фамилію).

Г. Сувалки, Іюня 13 дня 1870 года.

Совѣтникъ, Янишевскій.

за Дѣлопроизводителя, Добровольскій.

N. D. 4692. *Wydział Górnictwa w Królestwie Polskiem.*

Podaje do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 Czerwca 1869 r. Nr. 519, odbywać się będą licytacje przez opieczętowane deklaracje in plus w Zarządzie Górniczym Okręgu Zachodniego w Dąbrowie Gubernji Petrokowskiej, w dniach 2 (14), 3 (15), 6 (18) Lipca r. b. 1870, oraz w Zarządzie Górniczym Okręgu Wschodniego w Suchedniowie w Królestwie Polskiem Gubernji Kieleckiej w dniach 7 (19), 9 (21), 10 (22) i 13 (25) Lipca 1870 roku każdego dnia o godzinie 11 z rana, na sprzedaż żelaza i innych wyrobów w partjach nie mniejszych od 200 pudów, z wyjątkiem wszelkich wyrobów nie obliczających się na pudy, lecz na kopy i sztuki, które licytowane być mogą partjami wartości nie niższej od 150 rubli.

Licytacja rozpocznie się od cen oznaczonych, w wykazach załączonych do warunków licytacyjnych.

Ogólna wartość tych wyrobów wynosi rsr. 358,906. wyraźniej trzysta pięćdziesiąt ośm tysięcy dziewięćset sześć rubli.

Mający chęć licytowania, obowiązani są w dniu i godzinie oznaczonej, złożyć deklarację w ruskim lub polskim języku na każdy gatunek oddzielną, jeżeli jego waga wynosi przynajmniej pudów 200, albo w gatunkach sprzedawanych na kopy i sztuki wartość przynajmiej rs. 150.

W deklaracjach na kupno gatunków mniejszej wagi lub wartości należy wymienić kilka gatunków, a do każdej deklaracji dołączyć vadium gotowizną, listami likwidacyjnemi, albo innemi papierami procentowemi rządowemi Cesarstwa i Królestwa lub listami zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego po nominalnej ich cenie, w sumie wyrównywającej $\frac{1}{10}$ części tych wystawionych na sprzedaż gatunków, które kupić zamierzają. Rzeczone papiery procentowe powinny być z należącemi do nich kuponami bieżącemi. Na koszta ogłoszeń należy wnieść gotowizną kwotę wyrównywającą $\frac{1}{2}$ procentu sum przypadających za wyroby w deklaracji wymienione, licząc takowe po cenach na praetium oznaczonych.

Deklaracje, do których nie zostaną dołączone powyżej wskazane vadia i gotowizna na koszta ogłoszeń, skrobane albo z zastrzeżeniami i t. p. uważane będą za nieważne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 12 Czerwca Nr. 1220, podaję niniejszą deklarację, że życzę sobie zakupić N. pudów albo sztuk N. wyrobów z tego a z tego magazynu, z postąpieniem na cenach jako praetium oznaczonych procent N. wyraźnie . . . poddając się wszelkim obowiązkom w warunkach licytacyjnych zastrzeżonym, które są mi wiadome.

Przytem dołączam:

Vadium rs. . . . . wyraźnie . . . . . na koszta licytacyjne rs. . . . wyraźnie . . . .

W razie nieutrzymania się na licytacji, pieniądze te sam odbiorę, albo za pośrednictwem przezemmie upoważnionego. Stałe miejsce mojego zamieszkania w N. najbliżej stacji pocztowej N. (a jeżeli w Warszawie albo innem większem mieście to wymienić ulicę i Numer domu). Pisałem w N. dnia . . . miesiąca . . . . roku 1870 (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Każda deklaracja pisaną być ma na papierze stemplzwym ceny kop. 30 zapieczętowana lakiem i zaadresowana „do Naczelnika Górniczego takiego to Okręgu w N. tej a tej Gubernji na kupno żelaza i wyrobów wystawionych na sprzedaż w dniu, miesiącu i roku N.) i złożona przed godziną 11 w dniu do licytacji oznaczonym w sali posiedzeń właściwego Zarządu Górniczego.

Szczegółowe warunki tej licytacji można przejrzeć codziennie z wyłączeniem świąt i dni galowych w biurach Wydziału Górnictwa w Warszawie i Zarządów Górniczych w Dąbrowie Gubernji Petrokowskiej i w Suchedniowie Gubernji Kieleckiej.

Warszawa dnia 12 Czerwca 1870 roku.

Zarządzający Górnym Departamentem, Antipow.

Naczelnik Wydziału, Kozarski.

Naczelnik Kancelarji, Brygiewicz.

***N. D. 4652.** Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Lubelskiej w Siedlcach.*

Na zasadzie art. 25 postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień szczególnych od Dyrekcji Głównej otrzymanych, podaje do powszechnej wiadomości, iż następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, po spełznięciu sprzedaży przymuszonych dla braku licytantów, są wystawione na sprzedaże przymuszone drugie czyli ostateczne od zniżonych szacunków.

1. Gąska, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami, w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Łukowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,406 kop. 32, vadium do licytacji rs. 2,083 kop 72$\frac{1}{2}$, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,967 kop 51$\frac{1}{2}$, termin sprzedaży dnia 17 (29) Lipca 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Adamem Damięckim.

2. Konty, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami, w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami, w Ogu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,034 kop. 2$\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 2,038 kop. 49, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,881 k. 7$\frac{1}{2}$, termin sprzedaży dnia 17 (29) Lipca 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Adamem Damięckim.

3. Rozbity Kamień część a, b, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami, w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami, w Okręgu Węgrowskim, Powiecie Sokołowskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,366 k. 45, vadium do licytacji rsr. 2,248 kop 89$\frac{1}{2}$. licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,770 kop 97$\frac{1}{2}$, termin sprzedaży dnia 17 (29) Lipca 1870 roku, przed Rejentem Kanc. Ziem. Bronisławem Wrońskim.

4. Trojanów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami, w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Bielskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rs. 1,402 kop. 74, vadium do licytacji 2,725 kop. 95$\frac{1}{2}$, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 8,042 kop. 10, termin sprzedaży dnia 17 (29) Lipca 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Bonisławem Wrońskim.

5. Wola Wodyńska, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami i przynależytościami, w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Siedleckim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 760 kop. 42, vadium do licytacji rsr. 1,866 kop. 64$\frac{1}{2}$, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,711 kop. 79. termin sprzedaży dnia 17 (29) Lipca 1870 roku, przed Rejentem Kancel. Ziemiań. Andrzejem Wrotnowskim.

6. Zawadówka, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z przyległościami, w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Włodawskim, Gubernji Siedleckiej położone, raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży wynoszą rsr. 1,343 kop. 66$\frac{1}{2}$, vadium do licytacji rs. 2,857 kop. 26$\frac{1}{2}$, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 9,061 kop. 84$\frac{1}{2}$, termin sprzedaży d. 17 (29) Lipca 1870 r., przed Rejentem Kanc. Ziem. Andrzejem Wrotnowskim.

Vadium do wszystkich licytacji powyższych złożone być winno w gotowiźnie, dozwala się jednak przystępującemu do licytacji, na vadium oznaczone gotowizną, złożyć Listy Zastawne, lub Listy Likwidacyjne z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, by wartość rzeczywista złożonych Listów, obliczając tymczasowo, według ostatniego kursu Giełdy Warszawskiej, wyrównywała sumie vadjalnej w gotowiźnie oznaczonej.

Sprzedaże odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej, gdyby zaś Rejent, przed którym sprzedaż ma się odbywać był przeszkodzonym, sprzedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biorze Dyrekcji Szczegółowej.

W końcu uprzedza interesentów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadało święto kościelne lub uroczystość galowa dworska I go rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tegoż samego Rejenta.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży, dla braku konkurentów, dobra przysądzone zostaną na własność Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu.

Siedlce dnia 8 (20) Czerwca 1870 r.

Prezes, Kozłowski.

Pisarz, Tchorzewski.

N. D. 4678. *Начальникъ Любартовскаго Уѣзда.*

Объявляетъ, что въ Любартовскомъ Уѣздномъ Управленіи 25 Іюня (7 Іюля) 1870 года въ Четвергъ въ 12 часовъ по полудни будутъ производиться публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленіи на арендное содержаніе по 1 (13) Января 1871 г. заарестованнаго казною на погашеніе недоимочныхъ податей пропинаціоннаго дохода какъ съ крестьянскихъ такъ и дворовыхъ усадьбъ, въ цѣломъ Любартовскомъ Имѣніи къ которому принадлежитъ 26 деревень и въ посадѣ Фирлѣе.

Торги начнутся отъ суммы умньшенной о $\frac{1}{2}$ части противу назначенной въ первомъ срокѣ то есть отъ суммы 1772 руб. 50 коп.

Всякій желающій участвовать въ торгахъ имѣющій къ тому право (ибо еврей коимъ согласно существующимъ постановленіямъ арендное содержаніе пропинаціонныхъ доходовъ по селеніямъ недозволяется къ торгамъ допущены не будутъ (обязанъ представить Начальнику Уѣзда до 12 часовъ по полудни 25 Іюня (7 Іюля) с. г. запечатанное объявленіе и вадіальный залогъ въ размѣрѣ $\frac{1}{10}$ части выше упомянутой торговой суммы то есть 178 руб. который въ случаѣ отказа отъ конкуренціи, будетъ тотчасъ возвращенъ, залогъ же съемщика по дополненіи онаго на сумму предложенную на торгахъ употребленъ будетъ на погашеніе недоимочныхъ податей числящихся на Любартовскомъ Имѣніи

Объявленіе всякаго желающаго торговаться должно быть составлено на ниже указанной формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства безъ подчистокъ и исправленіи, надлежащее запечатаны сургучемъ въ конвертѣ на имя Любартовскаго Уѣзднаго Начальника, съ изложеніемъ на конвертѣ словъ. „Объявленіе на аренду пропинаціоннаго дохода въ Любартовскомъ Имѣніи и посадѣ Фирлѣе.

Предложенная въ объявленія сумма должна быть изложена прописью.

Объявленія написанныя не поиже указанной формѣ, заключающія въ себѣ какія либо замѣчанія и условія со стороны соискателей, подчищенныя или прочеркнутыя строки, а равно такія съ которыми вмѣстѣ не будутъ представлены вадіальныя залоги, будутъ считатся неформальными и останутся безъ послѣдствій.

Наконецъ объявленія представленныя послѣ 12 часовъ или начатыхъ торговъ во все принимаемы не будутъ.

Торговыя условія могутъ быть желающими разсмотриваемы въ Любартовскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно въ служебное время, за исключеніемъ воскресныхъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Любартовъ, 3 (15) Іюня 1870 г.

Форма объявленія.

Въ слѣдствіе объявленія Началника Любартовскаго Уѣзда отъ 3 (15) Іюня 1870 г. за № 3863 симъ извѣщаю, что я обязуюсь взять въ арендное содержаніе по 1 (13) Января 1871 г. пропинаціонный доходъ съ крестьянскихъ и дворовыхъ усадьбъ въ Любартовскомъ имѣніи и посадѣ Фирлѣе за сумму N. N. рублей серебромъ (обозначить сумму прописью) принимая всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ.

Вадіальный залогъ въ суммѣ N. N. рублей сер., вмѣстѣ съ симъ представляю съ тѣмъ что въ случѣ если торги за мною не останутся, залогъ этотъ желаю получить на руки или же прошу выслать на мой счетъ въ N. N).

Постоянное мое мѣсто жительства въ N. N. писано мѣсяца и числа N. N. 1870 г.) подписать званіе и фамилію.

N. D. 4818. *Липноское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи предписанія Плоцкой Казенной Палаты отъ 27 Мая с. г. за № 6011, симъ объявляетъ, что въ присутсвіи онаго 13 (25) Іюля с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться изустные публичные (in plus) торги на продажу.

1. По-бернардинскихъ земель и луговъ въ дер. Вымыслинъ, отъ оцѣночной суммы 3,568 руб.

2. Четырехъ по-бернардинскихъ домовъ въ тойже деревнѣ, отъ оцѣночной суммы 3,562 руб., могутъ въ прочемъ желающіе пріобрѣсть означенное имущество, представляя и запечатанные декларацiи на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства по прилагаемому при семъ образцу.

Желающіе участвовать въ торгахъ посредствомъ запечатанныхъ декларацiи обязаны приложить къ декларацiи удостовѣреніе о внесеніи въ Губернское или какое либо Окружное Казначейство, но залогъ наличными деньгами или процентными бумагами съ принадлежащими къ нимъ купонами равняющійся $\frac{1}{10}$ части стоимости продаваемаго имущества, и таковой залогъ по окончаніи торговъ неудержащемуся при оныхъ будетъ возвращенъ высуливщему же за оное самую высшую сумму задержится, и если будетъ представленъ наличными деньгами, прійметея въ счетъ суммы слѣдующей съ покупателя.

Декларацiи будутъ принимаемы въ означенный для торговъ день до 12 часовъ полудня.

О условіяхъ же можно узнать въ Уѣздномъ Управленіи въ каждое время, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Липно. Іюня 13 дня 1870 года.

Начальникъ Уѣзда, Ротмистръ.

1—3 (. . . . .).

Образецъ до декларацiи.

Вслѣдствіе объявленія Липновскаго Уѣзднаго Управленія отъ (выписать число и N.) заявляю настоящею декларацiею, что желаю купить имѣніе (пояснить какое имѣніе) поступившее въ заведываніе казны, за которое предлагаю руб. сер.) выписать предложенную сумму цыфрами и прописью (принимая на себя всѣ прилагаемыя казною относительно сей продажи условія, квитанцію казначейства), пояснить казначейства (на внесенный залогъ) пояснить количество залога цыфрами и прописью при семъ представляю.

(Обозначить годъ, мѣсяцъ и число составленія декларацiи, далѣе подписать разборчиво имя и фамилію лица, отъ имени, котораго составлена декларація) Постоянное жительство имѣю, (обозначить обстоятельно мѣсто жительства).

N. D. 4675. *Начальникъ Варшавскаго Уѣзда.*

Симъ объявляю во всеобщее свѣдѣніе, что 6 (18) Іюля с. г. въ 12 часовъ утра въ присутствіи Варшавскаго Уѣзднаго Управленія, будутъ производяться торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій на подрядъ:

1. Починки сарая для храненія пожарныхъ инструментовъ въ г. Новомъ-дворѣ.

2. Починки мясныхъ рядовъ и

3. Починки скотобойни въ этомъ же городѣ, начиная со смѣтной суммы 1,400 руб. 3 к. с., назначенной на исполненіе упомянутыхъ починокъ и техническій надзоръ.

Лица желающія приступить къ торгамъ должны явиться въ Уѣздное Управленіе въ означенный срокъ, съ запечаннымъ объявленіемъ, написаннымъ по ниже изложенной формѣ, на гербовой бумагѣ подлежащей стоимости, съ залогомъ наличными деньгами или государственными процентными билетами въ суммѣ 140 р. с. или прислать таковые по почтѣ. Торговыя условія могутъ быть разсмотрѣны ежедневно въ Варшавскимъ Уѣздномъ Управленіи, кромѣ воскресныхъ и высоко-торжественныхъ дней.

Г. Варшава, 9 Іюня 1870 года.

2—3 Начальникъ Уѣзда, (. . . . . . .).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Варшавскаго Уѣзда отъ 9 Іюня с. г. за N. . . . симъ объявляю, что обязываюсь произвести починку:

1. Сарая для храненія пожарныхъ инструментовъ въ гор. Новомъ-дворѣ.

2. Починку мясныхъ рядовъ и

3. Скобойни въ этомъ же городѣ за сумму . . . . (писать прописью) подвергаясь всѣмъ обязательствамъ изложеннымъ въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ условіяхъ, залогъ въ суммѣ 140 руб. сер. у сего прилагаю Въ удостовѣреніе чего настоящее объявленіе собственно ручно подписываю. (Написать мѣсто жительства, число, мѣсяцъ и годъ, а потоуъ имя и фамилію).

N. D. 4653. *Начальникъ Гроецкаго Уѣзда.*

Объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи постановленія Варшавскаго Губернскаго Правленія, отъ 31 Мая сего года за № 4606, въ присутствіи Гроецкаго Уѣзднаго Управленія, производиться будутъ 8-го Іюля сего года въ 11 часовъ утра, публичные торги съ убавкою (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій (deklaracji) на отдачу въ подрядъ вымощенія Варецкой и Новой улицъ, въ г. Гройцы, начиная отъ суммы 1,725 руб. 37$\frac{1}{2}$ к.

Желающій участвовать въ торгахъ, обязанъ къ назначенному для торговъ сроку, представить иля прислать на руки Начальника Уѣзда, запечатанные объявленія, составленные по прилагаемой у сего формѣ, съ приложеніемъ къ оному квитанціи одного изъ казначействъ на представленный залогъ 172 руб. 54 к., т. е. $\frac{1}{10}$ часть смѣтной суммы.

Объявленія, поданныя или присланы, послѣ истеченія назнеченнаго срока, или не формѣ, или же безъ соблюденія порядка, указаннаго 17 ст. правилъ отъ 16 (28) Мая 1833 г. и безъ звитанціи на внесенный временный залогъ, не будетъ приняты.

Торговыя условія, могутъ быть пересматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи въ служебное время за исключеніемъ торжественныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Гроецъ, Іюня 6 дня 1870 года.

Начальникъ Уѣзда, Капитанъ, Крупскій.

Дѣлопроизводитель, Титулярный Совѣтникъ, Марцинковскій.

3—3

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Гроецкаго Уѣзднаго Управленія отъ 6 Іюня с. г. симъ объявляю, что принимаю на себя взять подрядъ вымощенія Варецкой и Новой улицъ, въ городѣ Гройцы, за сумму N. (сумму прописать прописью), принимая на себя всѣ условія, заключающіяся въ утвержденныхъ торговыхъ кондиціяхъ, при семъ прилагаю квитанцію касы N. на внесенный залогъ 172 руб. 54 коп., который въ случаѣ не утвержденія за мною подряда, самъ получу, или же прошу о высылкѣ его мнѣ въ N. чрезъ почтовую станцію N., постоянное мое жительство въ N., числа N., мца N., 1870 г.

(Подписать четко имя и прозваніе).

N. D. 4681. *Ломжинское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ, что въ присутсвіи онаго 9 (21) Іюля с. г. въ 10 часовъ утра, будутъ производиться (in plus) торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій составленныхъ по формѣ у сего прилагаемой, на продажу казенныхъ строеніи съ землею по упраздненной Менженинской Почтовой Станціи. Торги начнутся отъ оцѣночной суммы 1,049 руб. 38 к., каждый являющійся къ торгамъ, исключая владѣльца имѣнія Менженина, обязанъ представить залогъ въ количествѣ 105 руб. наличными деньгами. Залогъ этотъ устоявшаго на торгахъ задержанъ будетъ въ счетъ предложенной имъ суммы, залоги же прочихъ соискателей будутъ имъ возвращены по окончаніи торговъ. Объявленную на торгахъ сумму, покупатель обязанъ уплатить тотчасъ при подписи торговаго акта звонкою монетою или въ бумажныхъ денежныхъ знакахъ имѣющихъ обращеніе въ здѣшнемъ краѣ. Прочіе же торговыя условія для сей продажи, опись и планъ строеніи, могутъ быть разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія

Я ниже подписавшійся житель (такого то города, деревни и гмины, имя и фамилія), представляя при семъ 105 руб. сто пять рублей, симъ объявляю что желаю пріобрѣсть казенныя строенія съ землею по упраздненной Менженинской Почтовой Станціи за сумму (такую то цифрую и прописью), подчиняясь безусловно всѣмъ торговымъ условіямъ. На случай если торги за мною не останутся, то прошу выдать мнѣ или довѣренному (такому то), залогъ представленный мною по сему предмету.

(Здѣсь проставить число, мѣсяцъ, годъ и адресъ подпись)

Г. Ломжа, Мая 30 дня 1870 года.

Начальникъ Уѣзда, Подполковникъ, (. . . . . . .).

N. D. 4772. *Завихостскій Городовой Магистратъ.*

Такъ какъ назначенные торги на 2 (14) Іюня по недостатку конкурентовъ несостоялись то Завихостскій Городовой Магистратъ симъ объявляетъ во всеобщее свѣденіе что въ Управленіи Завихостскаго Магистрата 15 (27) Іюля въ 10 часовъ утра будутъ производиться вторичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленія на постройку мостовой на Костельной улицѣ и Христьянскомъ ринкѣ въ городѣ Завихостѣ отъ суммы 1540 р. 73 коп. подающіе декларацiи обязаны приложить къ онымъ росписки казначействъ на 155 р. а также свидѣтельство II гильдіи, подробныя условія къ торгамъ могутъ быть разсматриваемы ежедневно исключая праздничныхъ и табельныхъ дней въ Завихостскомъ Магистратѣ.

Г. Завихостъ 9 (21) Іюня 1870 г.

Бургомистръ, Хржановскій.

Секретарь, Гладецкій.

Форма объявленія

Вслѣдствіе объявленія Завихостскаго Магистрата отъ 9 (21) Іюня с. г. за № симъ заявляю что обязуюсь взять въ подрядъ постройку мостовой на Костельной улицѣ и Христьянскомъ ринкѣ въ городѣ Завихостѣ за сумму (здѣсь писать сумму цифрами и прописью) съ соблюденіемъ всѣхъ торговыхъ условіи предписанныхъ для настоящаго подряда, на представленный временный залогъ въ суммѣ 155 руб. представляю квитанцію кассы N мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писалъ въ N. дня N. мѣсяца N. 1870 г.

(здѣсь имя и фамилію)

N. D. 4655. *Начальникъ Восточнаго Горнаго Округа.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 7 (19) Іюля 1870 г. въ 11 часовъ утромъ въ Казенной Палатѣ въ г. Кѣльцы, будутъ производиться торги (in minus), посредствомъ запечатанныхъ заявленій на 70-копѣечной гербовой бумагѣ по ниже изложенной формѣ до срока торговъ упомянутой Казенной Палатѣ представленныхъ, на подвозъ матеріаловъ въ 1871 года, для горно-казенныхъ Заводовъ Восточнаго Округа, а именно:

1 Для Мостковскаго и Паршевскаго заводовъ, оцѣненные на 1,662 р. $41\frac{1}{4}$ к.

2 Для Ревскаго завода, оцѣненные на 5,369 р. $48\frac{3}{4}$ к.

3. Для Мрочковскаго завода, оцѣненные на 2,051 р 76 к

4. Для Сельпійскаго завода, оцѣненные на 9,030 р. $31\frac{2}{4}$ к

5. Для Бялогонскаго завода, оцѣненнаго на 1,120 р. $80\frac{2}{4}$ к.

6. Для кричныхъ фабрикъ Сухедневскаго Отдѣла, оцѣненные на 297 р. $52\frac{2}{4}$ к.

7. Для рудниковъ лѣса изъ Бодзентинскаго лѣсничества, оцѣненные на 281 руб. $70\frac{3}{4}$ к.

8. Для рудниковъ лѣса изъ Самсоновскаго и Шидловскаго лѣсничествъ, оцѣненные на 142 р. $80\frac{3}{4}$ к.

Подающіе декларацiи обязаны приложить къ онымъ казначейскія квитанціи на представленный залогъ и издержки по объявленіи о торгахъ, а именно:

Къ 1-мъ торгамъ залогъ 167 р., издержки 3 р.

Къ 2-мъ торгамъ залогъ 537 руб., издержки 10 р.

Къ 3-мъ торгамъ залогъ 206 руб., издержки 4 р

Къ 4-мъ торгамъ залогъ 904 р., издержки 18 р

Къ 5-мъ торгамъ залогъ 113 руб., издержки 2 р.

Къ 6-мъ торгамъ залогъ 30 руб., издержки 1 р.

Къ 7-мъ торгамъ залогъ 29 р., издержки 1 р

Къ 8-мъ торгамъ залогъ 15 р., издержки 50 коп.

Условія для торговъ обязательныя и цѣны отъ которыхъ торги будутъ производиться, можно пересмотривать въ присутственное время каждаго дня въ Кѣлецкой Казенной Палатѣ въ Горномъ Департаментѣ въ г. Варшавѣ и въ Горномъ Управленіи въ Сухедневѣ.

Форма декларяціи.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Восточнаго Горнаго Округа отъ 8 Іюня 1870 г. за № 2223, симъ объявляю, что въ теченіи 1871 г. обязываюсь исполнять (поименовать подрядъ) для N. завода, съ уступкою въ пользу казны N. процента съ цѣнъ къ торгамъ означенныхъ (процентъ писать цыфрами и прописью) подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и предостереженіямъ заключеннымъ въ торговыхъ условіяхъ, мною прочитанныхъ и понятыхъ.

Казначейскія квитанціи на представленный залогъ и издержки по объявленію прилагаю, которыя въ случаѣ несостоявшихся за мною торговъ, желаю получить подъ собственноручную мою росписку

Постоянно проживаю въ N. близь почтовой станціи N.

Помѣстить число составленія декларацiи и подписать имя и фамилію.

Адресовать „въ Кѣлецкую Казенную Палату."

Декларація къ торгамъ на (поименовать подрядъ).

въ Сухедневѣ, 8 Іюня 1870 года.

3—3 Губе.

N. D. 4615. *Лазновское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Петроковской Казенной Палаты отъ 4 Мая с. г. за № 5748 производиться будутъ въ ономъ Управленіи, находящемся въ 10 верстъ, отъ гор. Лодзи 8 (20) Іюля с. г., начиная съ 11 часовъ утра, публичные торги, на продажу лѣса оцѣненнаго въ 8,114 р. 71 к. с. ростущаго на отпадкѣ Малый-Борекъ, отведенномъ въ надѣлъ безземельнымъ крестьянамъ.

Лица желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, обязаны явиться въ означенномъ мѣстѣ и срокѣ съ залогомъ равняющимся $\frac{1}{10}$ части оцѣночной суммы.

Подробныя условія настоящей продажи, могутъ быть пересмотриваемы ежедневно въ служебное время, въ Лазновскомъ Лѣсномъ Управленіи, продаваемый же лѣсъ желающіе могутъ видѣть на мѣстѣ по указаніямъ Лѣсной Стражи.

въ Віончинѣ, Іюня 3 дня 1870 года.

Старшій Надлѣсничій, Висьневскій.

1—2

N. D. 4642. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4. 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: fortepian, szafy, łużka, biórka, toaleta, krzesła, sofy, komody, piecyk żelazny i warsztat stolarski, w d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1870 r. o godzinie 11 ej z rana w domu Nr. 657*ab* przy ulicy Leszno, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostana.

Warszawa dnia 9 (21) Czerwca 1870 r.

2—2 Dobronoki.

N. D. 4852. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Podaje do wiadomości, że na żądanie Aleksandra Blumenfeld, obywatela, b. Naczelnika Wydziału Przemysłu i Handlu, w b. Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych w Warszawie pod Nr 1065 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Władysława Kinickiego Patrona Trybunału w Radomiu obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 17,000, z procentem od dnia 5 Lipca 1868 r. i kosztami, aktem Leona Kucharskiego, Komornika przy Trybunale w Radomiu z daty 19 Listopada (1 Grudnia) 1869 r. zajęte zostały na przymuszoną sprzedaż:

DOBRA ZIEMSKIE

Rusinów, z przyległościami i przynależytościami, składające się z folwarku i wsi Rusinów, folwarku Grabowa, Borowa, z folwarku Kawenka zwanego Czekajv, Wygody czyli osady leśniczego, Woli Gałeckiej, Przystałowic małych, części wsi Gałek, to jest karczmy dworskiej tam będącej i Nieznamierowic, dziś wsie: Wola Gałecka i część wsi Gałek, w skutek Najwyższego Ukazu, przeszły na własność włościan.

Dobra te położone w gminie Rusinów, parafii Nieznamierowice, pod jurisdykcją Sądu Opoczyńskiego, w Gubernji Radomskiej, należą prawem własności do Athenais z Delormów i Teofila małżonków Wotowskich obywateli, w tychże dobrach Rusinowie, Okręgu Opoczyńskim zamieszkałych i zamieszkanie obrane mających; odległe są od miasta Powiatowego i Okręgowego Opoczna o mil 3, od Radomia mil 6, od Przysuchy wiorst 9, od Drzewicy wiorst 6.

Dobra Rusinów ogółem mają rozległości przez przybliżenie mórg 4230 prętów 250, a mianowicie: folwark Rusinów mórg 2184, folwark Borowa mórg 295 folwark Nieznamierowice mórg 626, folwark Przystałowice Małe mórg 808 pr. 100, folwark Grabowa mórg 317 pr. 150. W powyższej przestrzeni dóbr Rusinowa znajduje się lasu i zarośli około mórg 1398. Grunta włościańskie uwłaszczone nie wchodzą w powyższą rozległość, podług tabel likwidacyjnych wynoszą mórg 3576 prętów 250. Gleba ziemi w dobrach w połowie I klasy, a w drugiej połowie IV klasy, przeważnie żytnia, a w części tylko pszenna.

Zabudowania są takie:

Na folwarku Rusinów: dwór czyli pałac z parkiem i ogrodami owocowym i warzywnym oraz oranżerją, oficyna parterowa, dom piętrowy dla służby, gorzelnia lecz bez aparatu, suszarnia, spichtz, stodoła w której młockarnia stodoła druga, stodoła trzecia, dwie oborz osobne, owczarnia, chlewy, stajnia, stajnia druga, kuźnia kaplica, karczma ze stajnią razem, wszystkie te budowle murowane kurniki, kloaka jedna, klooka druga, brug na słupach, dwie studnie drewniane, dom drewniany. Budowle w niezłym stanie.

Na folwarku Grabowa: dom murowany, owczarnia, obora i stajnia pod jednym dachem, murowane, stodoła mieszcząca młockarnię i sieczkarnię, stodoła druga, obiedwie w słupy murowane, stodoła, szopa, chlewy, studnia, karczma drewniana, w której jest kuźnia ze statkami kowala, który ma dodane 4 morgi gruntu, i jako oficjalista dworski, obowiązany za to odrobić dworowi rocznie za rsr. 22 kop. 50, stodoła, obora, drewniane, piwniczka z kamieni murowana ziemią kryta. Budowle na tym folwarku nie zupełnie w dobrym stanie.

Na folwarku Borowa: dom mieszkalny drewniany, stodoła w słupy murowana, owczarnia murowana, studnia.

Na folwarku Wola Gałecka: grunta wszelkie z tego folwarku przeszły na rzecz włościan znajduje się tylko na nim karczma należąca do dworu.

Na folwarku Nieznamierowice: dom folwarczny drewniany, obora z kamienia murowana, szopa, owczarnia murowana, stodoła w słupy murowana z przybudówką służącą na spichrz, piwnice sklepione, gorzelnia w której mieści się browar piwny z kamienia murowane, w gorzelni nie mają właściciele naczyń i aparatu, w browarze naczynia mają być dzierżawcy folwarku Józefa Wojtasiewicza, m elcuch i suszarnia murowane, kuźnia murowana, dom drewniany z piwnicą, w którym mieszka dzierżawca propinacji Dawid Józefowski, chałupa drewniana dla służby dworskiej, karczma murowana i do niej przymurowana stajnia, dwie studnie, kloaka, młyn wodny drewniany z podgródkami, fryszerka drewniana, węglarnia murowana, upust z bali, dom mieszkalny z przystawką dwóch stancji drewniany, stajenta, obórka, dom dla kuźniaków drewniany, młyn powyższy z fryszerką i domem zadzierżawił Majer Kozłowski, wraz z gruntem około mórg 30, na lat 12, za czynsz roczny rs. 550, którą to dzierżawę wytrzymał lat 5, a czysz z góry miał zapłacić do włącznie roku 1872 kontrakt ma być urzędowy.

Na folwarku Przystałowice: dwór drewniany, dom dla służby drewniany, obora murowana, obora murowana: obora z kamienia, spichlerz drewniany, stodoła drewniana, stodoła druga drewniana, stodoła trzecia drewniana, zrąb po obalonej stodole, chlewik, piwnica, studnia, karczma drewniana, chałupa kowala drewniana, kuźnia drewniana, przy której stodoła drewniana, obora, chlewiki, takież narzędzia kowalskie należą do kowala Adama Cieślikowskiego.

W lesie Czekaju zwanym jest chałupa dla gajowego, w lesie dużym zwanym jest także chałupa dla gajowego z obórką, dalej w tym lesie jest dom drewniany i bróg, dalej w tymże lesie jest jeszcze dom drewniany z przystawką oborą i chlewem, w mieszkaniu tem zamieszkuje Sadowski leśniczy, który ma obok domu ogród.

Oprócz powyżej wzmiankowanej dzierżawy młyna w Nieznamierowicach, dzierżawy są następujące: folwark Rusinów, Borowa i Grabowa, wypuszczony miał zostać w trzechletnią dzierżawę Ludwikowi i Stanisławowi Wotowskim, a synom właścicieli dóbr, za kontraktem przed Felicjanem Tirpitz Rejentem, zaś prawo trzechletniej dzierżawy folwarku Borowy (dawniej prawem wieczysrej dzierżawy zwane, Ludwikowi Morzkowskiemu, przez właścicieli dóbr Rusinów wypuszczone, z którego to prawa Morzkowski wedle powziętych wiadomości przez Komornika nigdy niekorzystał) służy od dnia 12 (24) Czerwca 1870 r. Maksymiljanowi Okoń, pod warunkami kontraktu z dnia 25 Września (7 Października) 1869 r. przed Rejentem Tirpitz sporządzonego, czynszem ma być zrealizowana całkowicie suma rsr 3,000 Okoniowi od Wotowskich należeć mająca.

Prawo sześcioletniej dzierżawy folwarku Nieznamierowice służyć ma Józefowi Wojtasiewiczowi od dnia 12 (24) Czerwca 1869 r. za czynsz roczny po rsr. 550, który za całe lat 6 z góry, jak utrzymuje dzierżawca, zapłacił.

Prawo sześcioletniej dzierżawy folwarku Przystałowice Małe od dnia 12 (24) Czerwca 1868 r. służy Wilchelminie Beer za czynsz roczny za pierwszy rok dzierżawy rs. 1,200, a następne lat 5 po rsr. 1,350 pod warunkami kontraktu z dnia 13 (25) Maja 1865 r. z tą wzmianką że czynsz dzierżawny za rok pierwszy i drugi został z gory zapłacony, a czynsz za następne lata obowiązana ona opłacać corocznie z góry w dniu 12 (24) Czerwca każdego roku. Prawo wycięcia i wybrania, lub wytlenia na węgle 6,000 sążni półkubicznych drzewa sosnowego służyć ma Izaakowi Borowskiemu i Dawidowi Wejnsztok, z mocy kontraktów urzędowych

Wszystkim powyższym dzierżawcom tudzież nabywcom oświadczył Komornik przy zajęciu, że kontrakta ich będą skarżone

Włościanie dóbr Rusinowa mają na gruntach i lasach ogólnych dóbr Rusinowa, służebności które są w wykazie hypotecznym zamieszczone Propinacja w całych dobrach wydzierżawiona jest Dawidowi Józefowskiemu z Przysuchy na rok jeden za sumę rsr 1,350, dzierżawa kończy się na 1 Stycznia 1870 r. W lesie Kawenka zwanym w folwarku Przystałowice małe znajduje się kopalnia kamienia łamanego. Wysiewy przez przybliżenie są takie: na folwarku Rusinów żyta korcy 95, pszenicy korcy 35, owsa korcy 100, jęczmienia korcy 30, gr chu korcy 20, kartofli wyradza się korcy 240; na folwarku Grabowa żyta korcy 54, pszenicy korcy 12, owsa korcy 60, jęczmienia korcy 24, grochu korcy 10, kartofli korcy 200; na folwarku Nieznamierowice wysiewa się żyta korcy 60, pszenicy korcy 10 owsa korcy 50, jęczmienia korcy 20 grochu korcy 10, kartofli korcy 50; na folwarku Borowa żyta korcy 51, pszenicy nic, owsa korcy 40, jęczmienia korcy 30, grochu korcy 20, kartofli wysadza się korcy 200; na folwarku Przystałowice małe, żyta korcy 120, pszenicy korcy 20, owsa korcy 100, jęczmienia korcy 12, grochu korcy 10, kartofli korcy 50.

Inwentarze żywe i martwe na folwarku Rusinów takie: wołów par 7, koni par 5, krów 9, jałowizny sztuk 10, pługów 10, radeł 10, bron 12, wozów kompletnych 15; na folwarku grabowa owiec dwuletnich 400, parę koni roboczych, wołów 7, pługów 6, radeł 4, bron 4, wozów wołowych 2, na innych folwarkach inwentarze należeć mają do dzierżawców.

Podatki i ciężary gruntowe zaległe i bieżące wedle świadectwa Kasy Opoczyńskiej z całych dóbr Rusinowa wynosiły w chwili wydania świadectwa to jest dnia 3 Grudnia 1869 r., rs. 1,282 kop. $91\frac{1}{2}$.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Opoczny Henrykowi Orłowskiemu i Wójtowi Gminy Rusinów Janowi Włodarczykowi dnia 30 Kwietnia (12 Maja) 1870 r. Wniesiony do księgi wieczystej dóbr Rusinowa z Okręgu Opoczyńskiego dnia 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r.

Wpisany do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału w Radomiu dnia 8 (20) Czerwca 1870 r. Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych odbędzie się w dniu 20 Lipca (2 Sierpnia) 1870 r. o godzinie 10 rano na audjencji Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki sprzedaży będą do przejrzenia u Pisarza Trybu-

nału i Władysława Kinickiego Patrona w Radomiu sprzedaż dóbr Rusinowa popierającego

Radom d. 8 (20) Czerwca 1870 r.
Szczuka.

Jako kopia niniejszego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Radomiu poświadczam.

Radom d. 9 (21) Czerwca 1870 r.
Szczuka.

N. D. 4853. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Franciszka Młodzianowskiego, właściciela dóbr Płoniawy i Zblicha, w Warszawie pod Nr. 638*a* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Jana Izdebskiego, Patrona w Płocku mieszkającego, obrane mającego, Józef Lubinkowski Komornik przy Trybunale tutejszym, w egzekucji rozpoczętej przeciwko Franciszkowi Antoniemu 2 ch imion Kamińskiemu właścicielowi dóbr Strózewa, w tychże dobrach okręgu Płockim zamieszkałemu, aktem w d. 10 (22) Maja r. b. zaczętym, a d. 14 (26) Maja t. r. ukończonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra Stróżewo, w gminie Załuski, okręgu Płockim położone, własnością tegoż Kamińskiego będące, które zostają w posiadaniu i zarządzie Franciszka Kamińskiego dłużnika.

Dobra te należą do Sądu Pokoju w Zakroczymiu, są odległe od miast: Zakroczymia wiorst 7, Płońska wiorst 21, Wyszogroda wiorst 28, stanowią jednę całość; graniczą zaś na wschód z wsią Załuski i gruntami osad zwanych Michalinka należących do dóbr Przyborowice Górne, na zachód z wsią Olszyny, na północ z wsią Przyborowice Dolne.

Podatki z dóbr tych opłacane wynoszą rocznie rsr. 430 kop. 86, łącznie z procentem od sumy Skarbowej i sumy Bankowej.

Szczegółowy opis zajętych dóbr według aktu zajęcia, bliższe objaśnienia obejmującego jest następujący:

A. Co do budowli.

Opis zabudowań dworskich: 1. Dwór z drzewa szachulcu w słupy na podmurowaniu z kamieni na wapno, w jednym szczycie przystawka z bali w słupy, złączona z dworem, gontami krytą, o jednym kominie murowanym z cegły palonej. 2 Oficynka z drzewa zewnątrz i wewnątrz wapnem wyrzucona gontami pokryta, o jednym kominie z cegły palonej, obejmuje izb 3, pod oficynką tą są piwnice murowane. 3. Dom dla służących dworskich z drzewa szachulcu gontami kryty, o jednym kominie murowanym. 4. Chlewek z bali na słupach deskami kryty dla drobiu. 5. Kloaka z drzewa deskami obita za ogrodem owocowym.

Zabudowania folwarczne gumienne: 6. Spichrz z drzewa szachulcu w słupy o dwóch komorach, z gurą do zboża, słomą kryty, podłoga i pułap z desek. 7. Stodoła o trzech klepiskach, czterech zasiekach, słomą kryta, z drzewa bali na słupach, w niej jest maszyna młockarnia. 8. Stodoła druga o trzech zasiekach, dwóch klepiskach, z bali słomą kryta, 9. Szopa czyli obora dla bydła z bali na słupach pod słomą. 10. Owczarnia z szachulcu słomą kryta. 11. Stajnie i wozownie w jednym budynku z bali na słupach, słomą pokryte. 12. Kurniki z drzewa na słupach słomą kryte. 13. Sklep w ziemi z bali ziemią kryty. 14. Sklep albo parsk do kartofli wydylowany z bali ziemią obsypany. 15. Studnia balami opogródkowana z żurawiem i drągiem na słupie do ciągnienia wody.

Zabudowania na wsi do dworu należące za ogrodem owocowym: 1. Kuźnia z bali na słupach deskami pokryta, z kominem murowanym z kamieni i gliny, wewnątrz z kotliną do roboty kowalskiej, a w tej jest miech skórzany do dworu należący, inne zaś narzędzia są własnością kowala. 2. Chałupa z drzewa na słupach z bali, słomą kryta, o jednym kominie murowanym, zajmuje trzy izby, w dwóch mieszkają: Józef Suchański i Mateusz Wychodzki uwłaszczeni, trzecia zaś izba należy do dworu i w niej mieszka ekonom dworski.

Zabudowania należące do uwłaszczonych włościan: 1. Chałup z drzewa postawionych dachem słomianym pokrytych 10, każda o jednym kominie murowanym, z tych jedna jeszcze nieukończona. 2. Stodół należących do uwłaszczonych włościan 6, dachem słomianym pokrytych z drzewa.

B. Co do gruntu.

Siedliska dworskie: 1. Siedlisko na którym dom mieszkalny dworski, oficyna i plac przed dworem w gruncie klasy II obejmuje około morgę jedną. 2. Siedlisko na którym są zabudowania gumienne i plac w środku tychże zajmuje gruntu klasy II mórg 1 prętów 200. 3. Siedlisko gdzie kuźnia i część placu przy domu mieszkalnym ekonoma w gruncie klasy II prętów 120 obejmuje. Siedliska wiejskie do uwłaszczonych włościan należące: place pod zabudowaniami, podwórka połączone z ogrodami mają gruntu klasy II około mórg 10.

Ogrody dworskie: 1. Ogród owocowy i w części warzywny w gruncie klasy II ma mórg 4. 2. Ogród warzywny w gruncie klasy II obejmuje mórg 1 prętów 150.

Grunta orne folwarczne: Grunta te są klasy II i III i obejmują około mórg 466. Grunta dawnych gospodarzy rolnych a obecnie do uwłaszczonych należące w gruncie klasy II i III obejmują mórg 86.

Grunta dla dawnych służących dworskich na przysiewki i pod nawóz dane są gruncie klasy II i III i obejmują około mórg 64.

Łąki folwarczne są w gruncie klasy II i obejmują około mórg 8.

Łąki do uwłaszczonych włościan należące, będące przy ogrodach wiejskich są w gruncie klasy II i obejmują około mórg 5.

Osada gospodarska do dworu należąca przy trakcie szosowym z Płońska idącym od strony granicy folwarku Sokal zwanego obejmuje w sobie: 1. Plac pod zabudowaniami i podwórka w gruncie klasy III zajmuje prętów 60. 2. Gruntu ornego klasy III mórg 2 pretów 240.

Druga osada do uwłaszczonych włościan należąca przy granicy boru do dóbr Przyborowic dolnych należącego obejmuje w sobie: a) w placach pod zabudowaniami i podwórkach gruntu klasy III mórg 1. b) w gruncie ornym klasy III mórg 73.

1. Lasy czyli zarośla brzozowe młodociane, położone przy granicy wsi Załusk obejmują około mórg 45.

2. Zarośle brzozowe krzewiaste, przy granicy Zdunowa i Olszyn położone obejmuje morgów 20.

Wody za ogrodem owocowym dworskim czyli kanały obejmują powierzchni prętów 250.

Nieużytki jako to: trakt szosowy z Płońska do Zakroczymia, droga od dworu na wieś idąca, dalej do Zdunowa, Załusk, Przyborowic Górnych przez grunta zajęte przechodzące rowy i miejsca nieużyteczne, a mianowicie doły, gdzie dawniej była cegielnia obejmują około mórg 3 prętów 150.

Ogólna rozległość wynosi mórg 793 pręt. 270 czyli włók 26, mórg 13 prętów 270, miary nowo-polskiej.

Ludność w wsi Stróżewie jest następujuca: 1. Adam Baryga. 2. Jan Woźniak. 3. Jan Kossela. 4. Kacper Patata. 5. Andrzej Kania, dawniejsi gospodarze. 6 Wojciech Tomaszewski. 7. Tekla Smolińska wdowa. 8. Andrzej Bartczak. 9. Antoni Bartołowicz. 10 Wojciech Jamroziak. 11. Jan Woźniak. 12. Kacper Duchoski. 13. Maciej Kostrzewa. 14. Wawrzyniec Moszczyński. 15. Jan Birkoski. 16. Andrzej Woźniak. 17. Franciszek Baryga. 18. Mikołaj Kanig. 19. Józef Łądkiewicz. 20. Andrzej Kazinoski. 21. Jan Wróblewski, wszyscy wyżej wymienieni włościanie, dawniejsi gospodarze i służący dworcy, dziś zaś uwłaszczeni, mają grunta i zabudowania jak powyż opisano, bez żadnych obowiązków dla dworu, a to na mocy Najwyższego Manifestu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., z których Jan Wróblewski jest kowalem dworskim, mieszka w swej izbie, pobiera z dworu ordynarji zboża ciężkiego korcy 12, garncy 16, na węgle rs. 30 i gruntu pod kartofle mórg 1, a za to wszystko obowiązany jest odrabiać wszelką robotę kowalską do dworu.

Na folwarku Stróżewo zajęte zostały następujące inwentarze: 1. Koni roboczych różnej maści i lat, sztuk 16. 2. Krów takoż różnej maści i lat, sztuk 10. 3. Jałowizny sztuk 5. 4. Wozów Szybowanych na drewnianych osiach sztuk 4. 5. Pługów amerykańskich żelaznych 6. 6. Uprząż na koni 16, to jest półszorków rzemiennych z lejcami szesnaście.

W dobrach tych zakładów, fabryk i zapasów zbożowych niema żadnych.

Ogród owocowy płotem z żerdzi opatrzony, ma drzew owocowych około sztuk 200.

Grunta orne folwarczne podzielone są na 3 pola, grunta zaś orne dla uwłaszczonych mają być odseperowane w jedną przestrzeń ziemi, bez żadnych służebności. W granicach dóbr Stróżewa jest osada gospodarska należąca do dworu, na której są następujące zabudowania: 1. Chałupa z drzewa słomą kryta z kominem z surówki. 2. Stodoła z drzewa słomą kryta, na osadzie tej składającej się z placu pod budynkami i podwórka, wynoszących przestrzeni prętów 60, oraz z gruntu ornego klasy III mórg 2 prętów 240, mieszka Jan Sokołowski, który dawniej odrabiał do dworu ręcznie dni 70 w roku, później uważał się za uwłaszczonego, wreszcie zaś osada ta przyznaną została dworowi, a Sokołowskiemu ma być wydzielony grunt dworski w ilości mórg 2.

Jest także druga osada należąca do uwłaszczonych włościan, która obejmuje: *a*) W placach pod zabudowaniami i podwórkach gruntu klasy III mórg. 1, oraz *b*) gruntu ornego tejże klasy mórg 73.

Na osadzie tej są budynki: 1. Trzy chałupy z drzewa słomą kryte, każda z kominem murowanym. 2. Trzy szopy z drzewa słomą kryte.

Na osadzie opisanej mieszkają: Walenty Zakowski, Stanisław Karolak i Leon Szaslakowski, dawniejsi gospodarze czynszowi, którzy opłacali po rs. 15 czynszu dworowi, a obecnie są uwłaszczeni, bez żadnych obowiązków dla dworu.

Lasy w zajętych dobrach składają się z zarośli brzozowych, młodocianych i krzewiastych; dwa zaś kanały będące za ogrodem owocowym dworskim są zarybione.

Zresztą bliższy opis dóbr Stróżewa obejmuje protokół zajęcia, który przejrzanym być może w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego i u Jana Izdebskiego Patrona przy tymże Trybunale, prowadzącego sprzedaż dóbr Stróżewa.

Akt zajęcia doręczony został w dniu 1 (13) Czerwca r. b. Kazimierzowi Oranowskiemu Naczelnikowi Powiatu Płońskiego, Walentemu Bronowskiemu Wójtowi gminy Załuski i Aleksandrowi Chądzyńskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Zakroczymiu.

Wniesienie tego aktu do księgi wieczystej dóbr Stróżewo w dniu 22 Lipca (4 Sierpnia) r. b., a wpisanie do księgi zaaresztowań w Trybunale tutejszym utrzymywanej, w dniu 6 (18) Sierpnia r. b. nastąpiło. Pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego dnia 3 (15) Października 1868 r. o godzinie 10 z rana, poczem co dwa tygodnie po sobie idące, druga i trzecia publikacja warunków będą miały miejsce.

Wyciąg tego obwieszczenia wywieszono w dniu dzisiejszym na tablicy w sali ustępowej Trybunału tutejszego, a drugi egzemplarz onego wydano Janowi Izdebskiemu Patronowi.

Nadmienia się, iż subhastacją dóbr Stróżewo, rozpoczął Franciszek Młodzianowski w poszukiwaniu sumy rs. 7,500 z procentem po pięć od sta od dnia 12 (24) Czerwca 1866 r. liczącym się i kosztami; że zaś następnie suma rs. 7,500 z procentem po pięć od sta od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. przeszła na własność Aleksandra Miecznikowskiego obywatela, w dobrach Lipkowie Okręgu Warszawskim zamieszkałego, przeto subhastacja obecnie prowadzoną jest tak na żądanie Franciszka Młodzianowskiego, jako też na żądanie Aleksandra Miecznikowskiego, który zamieszkanie prawne do tego interesu, ma również obrane u Jana Izdebskiego Patrona w Płocku.

Płock d. 8 (20) Sierpnia 1868 r.
Michał Betley.

Po oddaleniu wyrokiem Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego powtórnie wyniesionych sporów, termin do stanowczej sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia dóbr Stróżewa, wyrokiem Trybunału tutejszego w dniu dzisiejszym zapadłym, wyznaczony został na dzień 7 (19) Sierpnia 1870 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału tutejszego, w którym to terminie Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,000 w czasie przygotowawczego przysądzenia postąpionej, a samą sprzedaż popierać będzie Patron Karol Sadkowski, u którego obecnie popierający sprzedaż Franciszek Młodzianowski i Aleksander Miecznikowski mają obrane zamieszkanie prawne do tego interesu, a to w miejsce ustanowionego poprzednio Patrona Jana Izdebskiego, dziś nieurzędującego.

Płock d. 13 (25) Czerwca 1870 r.
Asesor Kolegjalny, Bielski.

N. D. 4814. Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 497*A*. mieszkający, w imieniu i na rzecz Katarzyny Sikorskiej wdowy, w Warszawie pod Nr. 2506*A*. zamieszkałej, czyniący, w myśl. art. 770 K. C. F. ogłasza, iż po Szczepanie Sikorskim woźnym kasy Lombardu w Warszawie w dniu 1 Listopada 1863 r. bezpotomnie i beztestamentowo zmarłym, otworzył się spadek złożony z kaucji rs. 150 w Banku znajdujący się, do własności którego, prócz wylegitymowanej wdowy, nikt z sukcesorów nie zgłosił się, dla tego wzywam wszystkich, którzyby za spadkobierców uważali się i do spadku tego legitymować chcieli, ażeby w ciągu 6 miesięcy od daty pierwszego ogłoszenia w Dzienniku Warszawskim i Dzienniku Gubernjalnym z prawami swemi do Banku Polskiego lub podpisanego Patrona zgłosili się i takowe należycie udowodnili, po upływie bowiem powyższego czasu, rzeczona wdowa Katarzyna Sikorska wniesie do Trybunału Cywilnego w Warszawie żądanie o wprowadzenie jej w posiadanie rzeczonego spadku, w myśl art. 770 K. C. F. jako krewnych porządkowych niemającego.

Warszawa d. 16 (28) Czerwca 1870 r.
Leon Czarnecki Patron Tryb.

N. D. 4828. Podpisany Komornik wiadomo czyni i ogłasza, że dobra ziemskie Sobienie Murowane Jeziory, z przyległościami i przynależytościami, poprzednio w Okręgu Garwolińskim, Powiecie Łukowskim, Gubernji Lubelskiej, a obecnie w Okręgu i Powiecie Garwolińskim, Gubernji Siedleckiej, położone nad Wisłą, oddalone od traktu Lubelsko-Warszawskiego wiorst 20, stanowiące jeden folwark z inwentarzem żywym i martwym, na gruncie znajdującym się, z obsiewami wszelkiemi, prawem produktowania gruntowej gorzelni, propinowania, możnością wyrabiania cegły w cegielni w tych dobrach znajdującej się i ze wszystkiemi co może stanowić dochód, jako zajęte w drodze egzekucji sądowej wydzierżawione zostaną w nowym terminie na lat trzy, poczynając od dnia 12 (24) Czerwca 1870 r. do dnia 12 (24) Czerwca 1873 r.

Termin do odbycia publicznej licytacji z odroczenia wyznaczony został na dzień 18 (30) Lipca 1870 roku poczynając od godziny 10-ej z rana w Kancelarji Rejenta Okręgu Garwolińskiego Teodora Borkowskiego, w mieście Powiatowem Garwolinie urzędującego.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,500 in plus, jako ceny rocznie na dzierżawę ustanowionej.

Akt zajęcia, warunki licytacyjne, dowody opłacających się podatków, rat Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, oraz pozostałych dotąd zaległości każdodziennie z wyłączeniem świąt przejrzane być mogą w Kancelarji wspomnionego Rejenta.

Antoni *Tymecki*, Komornik.

N. D. 4830. Wiadomo czynię iż prawnie zajęte ruchomości jako różne meble, jesionowe machoniowe, lustra, lampy, zegary, miedź kuchenna, książki hebrajskie, towary łokciowe, kwiaty, pióra do strojów damskich i t. p. w d. 19 Czerwca (1 Lipca) r. b. o godz. 10 rano pod 3-ma Krzyżami a w d. 22 Czerwca (4 Lipca) b. r. o godz. 10 rano za Żelazną bramą w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Markiewicz, Komornik.

LISTY GONCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 4533. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Кальваріи.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти принять мѣры въ задержаніи бѣжавшаго отъ наказанія, еврея Хайма Прушковскаго, жителя села и гмины Краснополь Сейнскаго Уѣзда, а въ случаѣ поимки его, приставить въ здѣшній Судъ.

Примѣты: 42 лѣтъ, ростъ выше средній, волосы рыжіе, носъ длинный, глаза голубые, борода длинная, лице продолговатое, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Кальварія, д. 30 Мая (11 Іюня) 1870 г.
за Предсѣдательствующаго Судью.
Надворный Совѣтникъ, Чаплицкій Ас.

*

Wzywa władze wojenne i cywilne o przedsięwzięciu środków celem ujęcia zbiegłego przed wymiarem kary żyda Chaima Pruszkowskiego mieszkańca wsi i gminy Krasnopol, a w razie zatrzymania go, Sądowi tutejszemu dostawić zechciały.

Rysopis: lat 42, wzrost więcej jak średni, włosy ryże, nos duży, oczy niebieskie, broda długa ryża, twarz pociągła, znaków szczególnych niema.

Kalwarja d. 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r.
za Sędziego Prezydującego,
Radcę Dworu, Czaplicki As.

N. D. 4534. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти принять мѣры въ задержаніи бѣжавшаго отъ наказанія Мартина Невѣскаго, жителя дер. Довспуды гмины Кракополь, а въ случаѣ поимки его, приставить въ здѣшній Судъ.

Примѣты: 30 лѣтъ, ростъ средній, лице продолговатое, глаза голубые, волосы рыжіе, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Кальварія. д. 30 Мая (11 Іюня) 1870 г.
за Предсѣдательствующаго Судью.
Надворный Совѣтникъ, Чаплицкій Ас.

*

Wzywa władze wojenne i cywilne o przedsięwzięcie środków celem ujęcia zbiegłego przed wymiarem kary Marcina Niewieskiego mieszkańca wsi Dowspudy gminy Krykopol, a a w razie przytrzymania go, Sądowi tutejszemu dostawić zechciały.

Rysopis: lat 30, wzrost średni, twarz pociągła, oczy niebieskie, włosy blond, znaków szczególnych niema.

Kalwarja d. 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r.
za Sędziego Prezydującego,
Radcę Dworu, Czaplicki As.

N. D. 4535. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Благоволятъ военныя и гражданскія власти принять мѣры въ задержаніи жителя города Сувалокъ Лейбы Кальпа, бѣжавшаго отъ наказанія, примѣты котораго неизвѣстные, а въ случаѣ поимки, приставить въ здѣшній Судъ.

Кальварія, д. 30 Мая (11 Іюня) 1870 г.
за Предсѣдательствующаго Судью,
Надворный Совѣтникъ, Чаплицкій Ас.

*

Wzywa władze wojenne i cywilne o przedsięwzięcie środków celem ujęcia mieszkańca miasta Suwałk Lejbę Kalpa zbiegłego przed wymiarem kary; rysopis którego jest niewiadomy, a w razie ujęcia go, Sądowi tutejszemu dostawić zechciały.

Kalwarja d. 30 Maja (11 Czerwca) 1870 r.
za Sędziego Prezydującego,
Radca Dworu, Czaplicki As.

N. D 4554. *Судъ Исправительной Полиціи въ Брестѣ-Куявскомъ.*

Благоволимъ всѣ военныя и гражданскія власти за порядкомъ въ Царствіе наблюдающія на станислава Смолинскаго въ послѣднія время въ гминѣ Смиловице, Влоцлавскомъ Уѣздѣ Варшавской Губерніи проживающаго, нынѣ неизвѣстнаго съ мѣста проживанія, обращать особенное вниманѣ, а въ случаѣ задержанія его, въ здѣшній или ближайшій Судъ доставить.

Примѣты его слѣдующіе: лѣтъ отъ роду 25, ростъ средній, лицо продолговатое, волосы свѣтло русые, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренные, особыхъ приметовъ у него нетъ.

Брестъ, Іюня 1 (13) д. 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Коллежскій Совѣтникъ, Тринишевскій.